

உ

பரதேவி துணை.

வால்மீகி ராமாயணப் பாட்டும்

ஞான ராமாயணக் கப்பலும்.

இஃது

சென்னை

R. S. சுபலக்ஷ்மி அம்மாளால்

பிரசுரிக்கப்பட்டன.

ஒன்பதாம் பதிப்பு

(Copyright Registered)

காபிரைட் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

PRINTED AT THE

BHARATI VIJAYAM PRESS, TRIPPLICANE, MADRAS.

1940.

Price Rs. 5.42

[விலை அண்டு

5.42

மு க வு ர

இதில் அடங்கியுள்ள,

முதலாவதாகிய—“வால்மீகி ராமாயணப்பாட்டு” நமது தமிழ் நாட்டில் வெகு காலமாய்ப் பெண்களால் மிக சிரத்தையோடு நெட்டுருச் செய்யப்பட்டு ஆதரித்து வரப்பெற்ற பாட்டுகள் முக்கியமானவைகளில் ஒன்று. இதில், சுந்தரகாண்டத்தையாவது சொல்லிக் கொண்டால், மலடிகளும் பிள்ளைப்பேற்றை யடைவார்களென்ற ஒரு நம்பிக்கையுண்டு. கர்ண பரம்பரையாய் வழங்கி வந்ததினால் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் அநேக பிழைகளும் கொச்சைச்சொற்களும், இதில் பொதிந்துள்ளன. இதனைப் பாராட்டுவார் தொகை நாளடைவிற் குறைந்து வருதலின் இது முற்றும் இறந்து படாமற் கார்க்க ஆர்வமுற்று அச்சவாகன மீது அமர்த்தி யுலவச்செய்ய அநேகரிடத்திற் கேட்டு எழுதிக் கூடியமட்டும் பிழைகளைத்திருத்தியிருக்கிறேன். இப்பாட்டைப் பாடுவோர் பெரும்பாலும் நான்குவித மெட்டுகளிற் பாடுவதுவழக்கம். அந்த மெட்டுக்களின் அமைப்பை இதில் சொல்வது எனக்குச் சாத்தியமில்லை. வேறு விதமாகவும் பாடலாமென்று எனக்குத் தோன்றிய விடங்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

இரண்டாவதாகிய—“ஞான ராமாயணக் கப்பல்” துளசி தாஸருக்கு ஹதுமார் சொல்லிய தத்துவ வாக்கியங்களைக் கப்பலாயமைத்து முன் ஒருமுறை “விவேகசிந்தாமணி” என்னும் பத்திரிகையில் பிரசுரித்துள்ளேன்.

படிக்கத் தெரிந்த ஒவ்வொரு பெண் குழந்தைக்கும் இப்புத்தகம் ஓர் அரிய ஆபரணமாகவிருக்குமென்று நம்புகிறேன். இதிலுள்ள பிழைகளையும் வேறு அபிப்பிராயங்களையும் தெரிவித்தால், மறு பதிப்பில் உபயோகப்படுத்துகிறேன்.

இது விஷயத்தில் எனக்கு மிக ஊக்கத்தை உண்டுபண்ணிப் பிழைகளையும் புரூபுகளையும் திருத்துவதில், மிகவும் உடனின்றிழைத்த என் தாயாருக்கு மனமுவந்து வந்தனம்புரிய உரிமை யுற்றிருக்கின்றேன்.

R. S. சுபலக்ஷ்மி அம்மாள்.

இப்பாட்டை முற்றும் சிரத்தையோடு
மனப்பாடமாய் சொல்லிக்கொண்டிருந்த
என் பாட்டியம்மாள்
செல்லம்மாள் என்கிற அகிலாண்டேஸ்வரிக்கு
இதைச் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

R. S. S.

உ
பரதேவி துணை.

வா ல் மீ கி ரா மாய ண ப் பா ட் டு ம் ஞான ராமாயணக் கப்பலும்.

பாயிரம்.

1-வது மேட்டு.

- 1 தவமுனிவர் வால்மீகி தானுரைத்த சத்கதையின்
சாராம்சத்தைச் சற்றே நானுமுரைக்க
- 2 ஆனைமுகவருக்கும் ஆறுமுகவேலவர்க்கும்
அருந்தவமுனிவருக்கும் அடிபணிந்தேன்
- 3 அச்சதனார் ஆதியிலே அவதாரமான கதை
அன்புடனே நானுரைக்க ஆசை யடைந்தேன்
- 4 ப்ரீராமர் சத்கதையைத் தெரிந்துமே நானுரைக்க
சிந்தையி னுள்ளே உரைவாய் சரஸ்வதியே.

தேவர்கள் விஷ்ணுவைச் சரணமடைதல்.

- 5 ஆதியிலே ஆலிலேமேல் அமர்ந்து திருப்பாற்கடலில்
அச்சதரும் ஓய்யாரமாய் நித்திரை செய்ய
- 6 தசமுகன் இம்சையினால் தேவர்களுஞ் சதுர்முகரும்
சுவாமியின் திருவடியிற் சரணடைந்தார்
- 7 வானவர்கள் முறையிடவே வைகுண்ட வாழ்பதியும்
மந்தஹாஸமாகவொரு வாக்கியஞ்சொல்வர்
- 8 தேவர்களின் ஹிம்ஸைநீங்க தசமுகனை சம்ஹரிக்க
ப்ரீராம நாமத்துடன் அவதாரஞ் செய்வோம்
- 9 அவதரிப்போம் பூமியிலே நாலு ரூபமாய்ப் பிரிந்து
அன்புடைய தசரத மகராஜர்க்கு
- 10 வைகுண்டவாஸிசொன்ன வார்த்தைகேட்டுத் தேவர்களும்
வாஸவரும் பிரம்மாவும் மனமகிழ்ந்தார்

- 11 சிந்தையில்லை எங்களுக்குச் சுவாமிதயவினிலே
தெண்டனிட்டுத்தேவர் தங்களிடத்தில் சென்றார்.

தசரதர் அரசாட்சி.

- 12 அயோத்தியாபுரி தனிலே அன்புடனே தசரதர்
அனுபதினாயிர வருஷம் ஆண்டுமிருந்தார்
- 13 மைந்தர்களுமில்லாதே மகராஜா தசரதர்
மனஸ்தாபத்தோ டொருநாள் கொலுவிருந்தார்
- 14 மனக்கலக்க மறிந்த மந்திரி சுமந்திரரும்
மகராஜர் தனைப்பார்த்தோர் வாக்கியஞ் சொல்வர்
- 15 ராஜாவே உங்கள்சகா உரோமபாதராஜாவும்
ராஜஜியங்கள் ஆண்டிருக்கும் நரன் தன்னிலே
- 16 தர்மந்தவறியொரு காலத்தில் நடந்ததினால்
தருமதேவதையுங்கண்டு சகிக்காமல்
- 17 வருஷங்களில்லாதே மாநகரத்தார் தவிக்க
மனஸ்தாபத்தையடைந்தார் உரோமபாதரும்
- 18 ரிஷ்யசிருங்கமுனிவரை நயத்துடனேயழைத்து
சாந்தை என்ற கன்னிகையை தாரையும்வார்த்தார்
- 19 கலைக்கோட்டுமாமுனியின் காலடியும் பட்டவுடன்
கனமழைவருவித்து தேசங்குளிர
- 20 உரோமபாதராஜாவின் உலகஞ்செழிப்படைந்து
சாந்தையுடன் மகரிஷியும் வனித்திருக்கார்
- 21 நேசமுடன்கலைக்கோட்டு மகரிஷியைத் தானழைத்து
சரயுதீரந்தன்னில் யாக சர்லையுங் கட்டி
- 22 புகழுடைய அச்வமேதம் பரிபூரணமாகச்செய்தால்
புத்திரான் உண்டாவார் என்று சுமந்திரர்சொன்னார்.

யாக ஆரம்பம்.

- 23 அருந்தவமுனிவரை அந்தக்ஷணமேயழைத்து
அச்வமேதஞ்செய்யப் பிரயத்தனஞ் செய்தார்
- 24 அந்தணரும்வகிஷ்டரும் ரிஷ்யசிருங்கமாரிஷியும்
அக்கினியுந்தான்வளர்த்து ஆகுதிபண்ணி

- 25 அச்வமேதம் தான்முடித்து அன்புடனே ராஜாவும்
அந்தணர்கள் முனிவர்க்கும் தானங்கள் செய்தார்
- 26 புத்திரகாமஇஷ்டிசெய்ய ரிஷ்யசிருங்கர் சொல்லலுமே
பிரியமுடன்நெய்யினாலே ஓமங்கள் செய்தார்
- 27 செம்பொன்மணிக்கண்ணந்தனில் பாயசமுங்கொணர்ந்து
சீக்கிரமாய்ப்பகவானுங் கையில்கொடுத்தார்
- 28 மங்களமார்பாயஸத்தை வாங்கித்தசரதரும்
மங்கைமார்முவர்க்கும் வகுத்துக்கொடுத்தார்.

சுவாமி நான்கு ரூபமாய் அவதாரம் செய்தது.

- 29 மங்கைமார் மூவர்களும் பாயஸந்தான் புசிக்க
வைகுண்டவாழ்பதியும் வந்துஜனித்தார்
- 30 வந்துஜனித்தவுடன் மசக்கையும் உண்டாகி
வளையுங்காப்புமிட்டார்கள் வைபோகமாக
- 31 தேவர் ரிஷிகளுடன் வசிஷ்டமுனியுங்கூடி
தசரதர்மனமகிழ் சீமந்தஞ்செய்தார்
- 32 மனஸ்தாபந்தீரவென்று வந்துமந்தஅயோத்தியில்
மானிட அவதாரமாகவே எண்ணி
- 33 கௌஸலைசுமித்திரை கைகேசியின்வயிற்றில்
காகுஸ்த வம்சங்கள் விளங்க வென்றே
- 34 ராவண ஸம்ஹாரம்பண்ண நாலுரூபமாய்ப்பிரிந்து
சுவாமி ராமராக அவதாரமாகினார்
- 35 புகழுடையதசரதர் புண்யபலன் கைகூடி அப்போ
பூர்ணவ தாரமானார் புருஷோத்தமர்
- 36 சப்தரிஷிதேவர்களும் புஷ்பவருஷஞ்சொரிய
தங்கமான அயோத்தியிலே (சுவாமி) வந்து பிறந்தார்
- 37 பூசம் புனர்ப்பூசம் ஆயில்யம் மகத்துடன்
அபிராமர் நால்வரும் அவதரித்தார்

- 38 சுவாமிநால்வரும் பிறக்கச் சந்தோஷப்பட்டு ராஜா
சர்க்கரையுங்கற்கண்டுமாய் வாரிக்கொடுத்தார்.

தசரதர் விரைதானஞ் செய்தல்.

2வது- மெட்டு

(முளைப்பாட்டு மெட்டிலும் பாடலாம்.)

- 39 பொன்னுரைத்துநாவிலிட்டார் ஸ்ரீராமர்நால்வருக்கும்
சொர்ணச்சங்கில் எண்ணெய்கொண்டு செவ்வெண்ணெய்
- 40 அன்புடனே தசரத ராஜரெழுந்து [இட்டாள்
அழகான சரயுவில் ஸ்நானமும் பண்ணி
- 41 அமிழ்ந்துமே நீராடி மகாராஜாவும்
ஆடையுடன் ஆபரணம் தானுமணிந்தார்
- 42 அந்தணர்கள் வெகுபேர்க்கு ராஜாவும்ப்போ
ஆயிரம் யானைகளும் குதிரைகளும்
- 43 முத்துடனே வஜ்ஜிரமும் மாணிக்கமும்
விரையுடன் வெள்ளிதங்கம் தானமுஞ் செய்தார்
- 44 தட்டுடனே களிப்பாக்கும் வெற்றிலையும்
சாதிக்காய் ஏலங் கிராம்புடனே
- 45 நித்தியம் ஒருகுடம் பால்கறக்கும்
இலக்கமற்ற பசுக்களைக் கன்றுகளுடன்
- 46 மட்டில்லா அநேகவகை தானதர்மங்கள்
வாரிவழங்கினின்றார் மகாராஜாவும்
- 47 பாலகர் பிறந்தபின்பு பதினென்றாள்
மாலேகுழுவியர்க்கும் மைந்தர்களுக்கும்
- 48 சொர்ணமான கிண்ணியிலே எண்ணெய்எடுத்து
சிகைக்காய் சிறுபயற்றம் பொடியுங்கொண்டு
- 49 அங்கேயுள்ள மங்கையர்கள் அருந்ததிமார்
அபிராமர்க்குந் தாய்மார்க்கும் நீராட்டினார்
- 50 பத்துக்கோடி பணம்பெற்ற பீதாம்பரத்தால்
பச்சைவர்ணமேனியரை பாங்காய்துடைத்தாள்

- 51 நெற்றியில் திலகமிட்டாள் நீலவர்ணர்க்கு
கண்ணுக்கு அஞ்சனமும் இட்டாளழகாய்
- 52 அறைவடமும் கிண்கணியும் அரைஞாணுங்கட்டி
புலிநகமும் சரப்பளியும் பதக்கமும் போட்டாள்
- 53 தண்டை சிலம்பசைய தாளடியிலே
கையில் கணையாழியுடன் காப்பு மிசைத்தாள்
- 54 சின்னமணித் தொட்டில் கட்டி மஞ்சமும் போட்டு
பொன்னுந் தழுவணையும் போட்டாளழகாய்
- 55 தாசரதி நால்வரையுந் தழுவி யெடுத்து
தங்கமணித் தொட்டிலிலே வளரவே விட்டாள்.

தாலாட்டு.

- 56 வைகுண்ட வாழ்பதியோ வாஸுதேவ மூர்த்தியரோ
வையமெல்லாங் காக்கும் மகராசர் கண்மணியோ
- 57 குலக்கொழுந்தோ குஞ்சரமோ கோவில் மணிவிளக்கோ
குதித்துவந்த குந்தளமோ கோவிந்தர் நீர்தாமோ
- 58 சமர்த்தரோ சர்க்குணரோ சர்வ வியாபகரோ
எங்கும் விளங்குமொரு இரத்தினமணிக் குண்டலமோ
- 59 தேவர் ரிஷிகள் சிந்தைகவி தீர்ப்பவரோ
பாவி இராவணனின் படைஜயிக்கும் பார்த்திபரோ
- 60 கௌஸலையாள் பாக்கியமோ கைகேயிகண்மணியோ
சுமித்திரை யாளுடைய செல்வப் பெருந்தகையோ
- 61 என்றன் மலடுதன்னை நீக்கவந்த இந்திரனோ
(எங்கள்) சிந்தை மகிழ்வந்த ஸ்ரீ ராம சந்திரனோ
- 62 ஆராரோ ஆராரோ ஆரமுதே ஆராரோ
பாரேழு மாளவந்த பாக்கியங்காள் கண்வளரீர்.

1.வது மெட்டு.

(ஜயமங்களம் நித்திய சுபமங்களம் என்ற மெட்டிலும் பாடலாம்.)

- 63 மங்கையர்கள் எல்லாரும் பாடிவரவே நல்ல
மங்களவாத்தியமும் முழங்கிவரவே

- 64 சகலமான ஜனங்களுக்கும் சந்தனம் பூசியே
கொம்பனைமார் எல்லாரும் குங்கும மிட்டாள்
- 65 கடலை சிறுபயறும் தாம்பூலங்களுடனே
சகல ஜனங்களுக்கும் அள்ளிக்கொடுத்தாள்
- 66 ஹாரத்திக்காப்பெடுத்தார் அபிராமர்நால்வருக்கும்
அன்புடனே தாய்மாருங் கண்டு மகிழ்ந்தாள்
- 67 ஸ்ரீராமர்நால்வருக்குந் தொடட்டிலிடவே அதை
தசரதர்கண்டுமிகச் சந்தோஷமாய்
- 68 அறுபதாயிரவருஷம் அருந்தவம் பலித்த தென்று
அருமைமைந்தர் முகம்பார்த்து ஆனந்தங்கொண்டார்
- 69 தாசரதிலக்ஷுமணர் சத்ருக்கனர் பரதர்
தனித்தனியாய்ப்பாலகருக்கு நாமந்தரித்தார்
- 70 மரகதம்போல்மேனியுடன் பாலகரும் லீலைசெய்ய
மாதாபிதாக்கள்கண்டு மனமகிழ்ந்தாள்
- 71 ஜாதகர்மம் நாமகர்மம் செளனம் உபநயனம்
சந்தோஷமாய்ச்செய்து மகாராஜரும்
- 72 ஸகலவித்தையும்படித்து தனுஸுகற்கும் நாளையிலே
தவமுனிவர் வேள்விசெய்யத் தானழைக்கவே
- 73 சத்தியதசரதரும் தானனுப்பவே நடந்து
தாடகியைஸம்ஹரித்த சர்குணராமா
- 74 ராமகோதண்டராமா ராமகலியாணராமா
ராமா பட்டாபிராமா ராமராகவா
- 75 மஹமுனிவர்யாகந்தன்னில் வருஷிக்க ரத்தமழை
மகாகூரர் ரகுராமர் கண்டவுடனே
- 76 வரளியொன்றினாலே சுபாகுவை விழவடித்து
மாரீசனைஆர்க்கடலில் கொண்டுதள்ளியே
- 77 கவுசிகரும் ராகவரை கருணையினாலேபார்த்து
கலியாணமென்ற ஒருவாக்கியஞ்சொல்வார்
- 78 மிதிலையிலே வில்லுமுண்டு வெகுபாரமாயிருக்கும்
வில்லொடித்த வீரருக்கு கன்னிகை யென்றார்

- 79 சங்கரனார்வில்லதனை சற்குணரும்பார்ப்போமென்று
தவமுனிவர்பின்னேயவர் தானடக்கவே
- 80 (முனிவர்) ஆதரவாலேநடந்து அம்புஜபாதத்தினாலே
அகலிகையின் சாபந் தீர்த்து அபிராமரும்
- 81 ஜனகர்மனைபுகுந்து தனுசொடித்து உச்சிதமாய்
தேவர்மலர்சொரிய வாத்தியங்கள் முழங்க
- 82 வசிஷ்டசுமந்திரருடன் மகராஜ தசரதரும்
மாதாக்கள் தம்பியரும் அனைவரும்வந்தாள்.

சீதா கல்யாணம்.

- 83 ஆனையேறிமாலேகுடி ஜானகியும் ஊஞ்சலாடி
ஞானமுள்ளஜனகர் கன்னிகாதானமுஞ்செய்ய
- 84 அபிராமர்திருக்கரத்தால் திரும்ங்கிலியந்தரித்து
ஆஜியத்தால் ஓமம்பண்ணி பெரியுமிட்டாள்
- 85 அம்மிமிதித்துக்கையிடித்து அருந்ததியைக்காட்டிவந்து
அழகுசீதையுடனேராமர் போஜனஞ்செய்து
- 86 மண்டலங்கள் தான்புகழ் மற்றுமுள்ள கன்னியரை
மன்னராமர்தம்பியர்க்குக் கலியாணஞ்செய்தாள்
- 87 ஜனகரிடம்விடைகேட்டு சீதையுடனே மகிழ்ந்து
திரும்பி அயோத்திவர ஸ்ரீராமசந்திரர்
- 88 வழிமறித்தபரசராமர் மதமடக்கி வில்பறித்து
மங்கள் அயோத்திவந்தார் தந்தையுடனே.

அயோத்தியா காண்டம்.

- 89 சீதையுடனேராமர் செல்வமுடன் வாழ்ந்திருக்க
ஸ்ரீபரதசத்துருக்கனர் அம்மானம்போனார்
- 90 மகராஜதசரதர் மந்திரிசுமந்திரருடன்
மைந்தனுக்கு முடிகூட்டும் வாக்கியஞ்சொன்னார்
- 91 அருந்தவசு யாகத்தினால் மைந்தர் விடாய் தீர்த்து
ஆசை தணிக்கவந்த ரகுராமர்க்கு
- 92 பூச்சக்கிரக்குடையும் பூரணசந்திர வாழ்முகழும்
பூமுடியுங் காண எனக் கிச்சையாமென்றார்.

- 93 அப்படியே ஆகவென்று அனைவர்களும் சம்மதிக்க
அபிஷேகம் நாளைக்கென்று ஆக்கினையிட்டார்
- 94 ஐம்பத்தாறு தேசத்து ராஜாக்களுந் தான்வரவே
அயோத்யாபுரி நகர்தன்னை அலங்கரித்தார்
- 95 ஸ்ரீராமர் அபிஷேகம் ஜகமெல்லாங் கொண்டாட
சீர்கேடி கூனியந்த வார்த்தையைக்கேட்டு
- 96 கடுகி நடந்துமவன் கைகேயி தன்மனையிற்
காளவிலும் போலேயவன் கண்ணில் விழித்தான்
- 97 அறிவுகெட்டகைகேயி அனந்தலேன் உந்தனுக்கு
அபிராமருக்கு நாளைக் கபிஷேகமென்றான்
- 98 அபிராமரபிஷேகம் அமிர்த வருஷம் போல
ஆருரைத்தார் எந்தனுட அனந்தலிலே
- 99 கனபிரியமாயந்தக் கைகேயிசந்தரியும்
கழுத்து முத்துமலைதன்னை வெகுமானஞ்செய்தான்
- 100 முத்துமலை கண்டவுடன் முகத்தில் பொரிபறக்க
மூடையானகூனியப்போ ஏதென்று சொல்வான்
- 101 கௌஸல்யை மைத்தனுக்கு கைவசமானது பூமி
காதலுடனே கொடுத்தார் ராஜாவும்ப்போ
- 102 பரதனும் நீயுமாய் பணிசெய்து கோசலைக்குப்
படிவாங்கி உண்க வுனக்குப் பிராப்தமோடி
- 103 கடுமையுடன் கூனிசொல்ல கைகேயி மனங்கலங்கி
கவலையுடன் என்னசெய்வோ மென்று நினைத்தான்
- 104 ஆதியில்நீ தேரும்விட அன்றுராஜன் உந்தனுக்கு
ஆதரவாய் தந்தவரம் இரண்டு தன்னிலே
- 105 அந்தவரங் கேளிப்போ அபிராமர் வனம்போக
அவனிபரதனுக்கு அபிஷேகஞ் செய்ய
- 106 துஷ்டை சொன்னவார்த்தைகேட்டு சுகமென்று எண்ணியவன்
சுந்தரியுந்தன்னுடைய தூர்க்காலத்தாலே
- 107 அலறித் தலைவிரித்து ஆபரணந் தான்கழற்றி
அழுக்குத்துணியுடுத்தி அறையிற் சென்றான்
- 108 ராஜாவுந்தன்னுடைய நாயகியைக் காணவென்றும்
நல்வசனஞ்சொல்லவென்றும் நடந்துவந்தார்.

- 109 அறையில்வந்து பார்த்தவுடன் அவனியிலே தான்விழுந்து
ஆபரணமில்லாத கோலத்தைக் கண்டார்
- 110 என்னகுறை வந்ததென்று எங்கித் தசரதரும்
எடுத்தினைத்து மேல் புழுதி தன்னைத் துடைத்து
- 111 எழுதவொண்ணாச் சுந்தரியே என்பிராணநாயகியே
இந்தவிசனம் உனக்கு ஆராலே என்றார்
- 112 (இந்த) அரண்மனையிலுள்ளவர்கள் அபசாரம் செய்திருந்தால்
இந்தக்ஷணம் உன்கையிலே ஒப்பித்தருவேன்
- 113 உரைஎன்று சொல்லலுமே ஓங்காரப்பட்டும்வன்
உத்தண்டமாக வொரு உத்தரஞ் சொல்வன்
- 114 ஆதியில்நான் தேரும்விட அன்றுநீ ரெந்தனுக்கு
ஆதாவாய்த் தந்தவரம் இரண்டதிலே
- 115 அந்தவரமிரண்டில் அபிராமர் வனம்போக
(என்) அருமை பரதனுக்கு அபிஷேகஞ் செய்யென்றான்.

2-வது மெட்டுபோல்.

(கோலு கோலன்னக் கோலே கோலன்னக்கோலே கோலு

ஸ்ரீராமருக்குச் செங்கோலுக்கோலே என்ற மெட்டிலும் பாடலாம்.)

- 116 என்றவார்த்தை கேட்கலுமே ஏங்கியேராஜா
இடிவந்து விழுந்தாப்போல் மூர்ச்சை அடைந்தார்
- 117 தெளிந்து தசரதரும் எழுந்திருந்து
பார்த்துக் கைகேசியைப் பாகாயுருகி
- 118 (என்) ஸ்ரீராமன் வனம்போகத் தீங்குசொல்லாதே
(உன்) சிறுவனுக்கு முடிசூட்டுரேன் தயவுசெய்யென்றார்
- 119 கைகேசியுந்தான் கேட்டு கண்கள்சிவக்க
காளவிஷம்தாராய் கூனிபானம் பண்ணுரேன்
- 120 (நீர்) சத்தியமாயிந்தவரம் தாராதேவிட்டால்
சடுகியாய் என்ஜீவன் தன்னை விடுவேனென்றான்
- 121 அது கேட்டு தசரதர் அலங்கோலமாய்
அபிராமா என்றுசொல்லி மூர்ச்சை அடைந்தார்

- 122 வைகுண்டவாஸியிந்தச் சேதியைக்கேட்டு
வந்த காரியம் ஐயமென்று மனமகிழ்ந்தார்.

3-வது மெட்டு.

(ஐயோ ரகுராமா வனம்போகத்தெய்வம் சம்மதியாமா
என்ற மெட்டிலும் பாடலாம்.)

- 123 அருணன் உதித்திடவே அனைவருங் காத்திருக்க
துரையாய் நடந்துவந்தார் சுமந்திரரப்போ
- 124 சடுதியாய் அந்தப்புரந் தன்னிலேவந்துநின்று
(ஐயா) முடிகுட ராமனுக்குமுகூர்த்தமென்றார்
- 125 சேதிதனைக்கேட்டுத் தசரதருந் தானெழுந்து
மறையோறை நானழைத்து அவுபலனைத் கண்டேனே
- 126 என் ரகுநாதனையுமிப்போ அழைத்திடுவாய் என்றுசொல்ல
ராமன் அரண்மனைபோய் அடக்கமுடன் வாய்திறந்து
- 127 உங்களாய் அழைத்தார் அபிராமா வாருமென்க
அவசரமாய் அரண்மனைக்கு வெளியில் வந்தார்
- 128 செம்பொன் மணித்தேரில் ஸ்ரீராமர் வீற்றிருக்க
துள்ளுமெருதுகட்டி சுமந்திரன் ஓட்ட
- 129 (ராமன்) பொன்னுமணி ஆபரணம் பஸபளென்று சோதிவிட
எண்ணவொண்ண வாத்தியங்கள் திமிதிமென்ன
- 130 அபிராமர் வீதிவர அயோத்தியுள்ளோர் தான்பார்த்து
கண்களில் ஆனந்தங் கொண்டே மனமகிழ்ந்தாள்
- 131 சொர்ண மணிரதமும் சுந்தரனார் வாழ்முகமும்
மின்னலொளிபோல் விளங்கும் குண்டலங்களும்
- 132 தென்னங் கமுகதுபோல் சங்குவரிப் பூங்கழுத்தும்
ஹாரங்களும் வகைவகையாய் பூஷணங்களும்
- 133 கஞ்சமலர் முகத்தான் கௌஸலையாள் புத்திரனை
மங்கையர்க ளெல்லாருங் கண்டேமன மகிழ்ந்தாள்
- 134 கனகமணித் தேரைவிட்டுக் காகுஸ்தர் கீழிறங்கி
கைகேயி தன்மனைக்குக் கடுகி வந்தார்

பூநீராமர் வனம் புதுதல்.

(நீலம்பிராகம் தாலாட்டு மெட்டிலும் பாடலாம்.)

- 135 ஐரடிபணிந்து அன்னையரின் தாள் பணிந்து
என்னை யழைத்த சேதி ஏதென்றுரையுமென்றார்
- 136 என்னுடைய கண்மணியே என் விக்யான பூஷணமே
என்னய்யாவே ராகவரே அனைவருக்குந் தாரகமே
- 137 (என்) தாகந்தணித்தவரே சகலகுண ஸம்பன்னரே
(நீ) வனவாஸம் செய்யுமென்க வாய்வருமோ எந்தனுக்கு
- 138 (ராஜர்) கண்களிலே நீர்பெருகக் கவலையுடனே விழுந்தார்
கைகேயி தான்விழித்துக் கடுமையுடன் உரைப்பாள்
- 139 (அட) ஆழ்மையுள்ள ராமா அபிராமா நான்சொல்வேன்
நீ உண்மையறிய உரைத்திடுவேன் ராகவனே
- 140 தேவலோகத்தில் தசரதனார் யுத்தந்தனில்
(அஸுரன்) கல்வருஷத்தாலே கண்கலக்கம் வந்ததப்போ
- 141 கைகொடுத்துத் தேர்திருப்பி களைதீர்த்தேன் ராஜருக்கு
(அதை) மனதில்வைத்துக் கொண்டாடி வரமிரண்டதான்
- 142 உன் தம்பிபரதன் தரணிமுடி சூடவொன்றும் [கொடுத்தார்
நீ தங்காமல் கானகத்தில் தானடக்க வொன்றையுமாய்
- 143 (இந்த) இருவரமுங்கேட்டேன் இராஜாவை நானுமிப்போ
தந்தார்வரமெனக்கு நீ தங்காதே போகவென்றான்
- 144 கதிகலங்கச் சொல்லலுமே கீர்த்தியுள்ள ராகவரும்
அதிதுரையாய் எழுந்தார் அப்படியே செய்வோமென்று
- 145 தன்மாதா அரண்மனைக்கு மத்தகஜம் போல்நடந்து
தாயார் அடிமலரை தாசரதி தான்பணிந்தார்
- 146 அடிபணிந்த பாலகரை ஆசையுடனே தழுவி
அவனிமுடி சூடவென்று ஆசிர்வாதம் பண்ணினான்
- 147 (அம்மா) தம்பி பரதன் தரணிமுடி சூடுகிறான்
என்னை ஆரண்யம்போக அனுப்பினார் எங்களய்யார்
- 148 அபிராமர் சொல்லலுமே அலமலந்து கோசலையும்
(இது) காலகதியோவென்று கவலையுடனே விழுந்தாள்
- 149 அன்னையரைத் தானெடுத்து ஆறுதல்கள் சொல்லலுமே
மூர்ச்சைதெளிந்து முகில்குழலாள் கண்விழித்து

- 150 நானுமுன்னுடன்வருவேன் நற்பொருளே ராகவனே
உன்னைவிட்டு இங்கே இரேன் பலராம வீரியனே
- 151 (அம்மா) ராஜா இருக்கையிலே என்பின் வருவீரோ
என் அய்யருட சொற்படிக்கே ஈரேழுஞ் சென்றபின்னே
- 152 மீண்டும் மிடம்வருவேன் முதற்பொருளே மாதாவே
அன்னையரைத்தேற்றி அடிபணிந்தார் ராகவரும்
- 153 திக்கிலுள்ள தேவர்களை ஸ்ரீஹரியை ஈஸ்வரனை
மனதிலே போற்றியம்மை வருந்தி வரங்கேட்டாள்
- 154 (என்) மஞ்சள ராகவரை மங்காமல் காருமென்று
அஞ்சிமனங்கனிந்து ஆசீர்வாதம் பண்ணினாள்
- 155 தாயார் அடிபணிந்து தன் மனைக்கு வந்துவிட்டார்
ஜனகர் மகளாரே என் தேவியரே நீ கேளாய்
- 156 அபிஷேகஞ்சூடி அயோத்திரகர் ஆளவிருந்தேன்
மாதா அந்தைக்கேயி இப்போ வசமாக்கி ராஜாவை
- 157 அருமையுள்ள மைந்தர் அயோத்தி நகராள வென்றும்
நான் வனவாசஞ்செய்ய வென்றும் வரங்கேட்டாள் கண்டாயா
- 158 ஏகநான் காடுதனில் ஈரேழுஞ் சென்றுவரேன்
ஜானகியே நீயுமிரு (நம்ம) தாயார் அருகினிலே
- 159 இருபொழுதுங் கோசலைக்கு ஏவல்பணிகள் செய்தால்
இகபர மிரண்டினுக்கும் ஈடேரும் மார்க்கமென்றார்
- 160 காட்டாளை கரடிபுலி கானகத்தில் ரொம்பவுண்டு
கூட்டமாய் ராக்ஷதர்கள் கொடுமைகளும் ரொம்பவுண்டு
- 161 வஞ்சனையாம் ராக்ஷதர்கள் வனத்திலே ரொம்பவுண்டு
பாலையான ஜானகிநீ வரப்போகாதென்று சொன்னார்
- 162 அபிராமர்சொல்ல அணியழகி ஜானகியும்
நானும்வருவேன் நற்பொருளே ராகவரே
- 163 பூணும்நல்ல பூஷணமும் பொன்னுடையுந்தனமும்
காணநல்ல பந்துக்களும் கனபிரியத் தோழியரும்
- 164 ஏர்க்குமிவை எல்லாம் எனக்கொன்றுத் தேவையிலலை
(உம்ம) திர்க்கமலரடியின் சேர்வை எனக்குண்டானால்
- 165 என்பாக்கிய மதுவேஎன்று உம்மபாதம் பணிந்திருப்பேன்
என்னைக்கார்க்கும் திறமையுண்டு என்றேயடி பணிந்தாள்

- 166 இளங்கொடியாள் சீதைசொல்ல லக்ஷுமணரைப்பார்த்து
மன்னரந்த ராஜரையும் மாதா இருவரையும்
- 167 ஆதரவாய்ப் போற்றிசெய்து அருகிலிருந்தம்பியென்றார்
தம்பிஎன்றுசொல்ல சகிக்காராம் லக்ஷுமணர்
அண்ணரே உம்மைவிட்டு அரைநாழி தங்கிஇரேன்.
- 168 காட்டிலே உங்களுக்கு காய்கிழங்கு கொண்டுவந்து
நேசமுடன் காத்திருப்பேன் நித்திரையும்செய்யாதே
- 169 தாஸனாய் உங்கள் தலைவாசல் காத்திடுவேன்
(என்று) லக்ஷுமணர் சொல்ல ரகுராமர் சம்மதமாய்
- 170 ஆடையுடன் ஆபரணம் ஆனை குதிரைகளும்
அந்தணர்கள் எல்லவர்க்கும் அபிராமர் தான் கொடுத்தார்
- 171 கோடிபசுதானம் கொடுத்தார்நற் பிராமணர்க்கு
விளைநிலமும் வீடுகளும் வேதியர்க்குத் தான்கொடுத்தார்
- 172 ஏற்ற பொருளெல்லாம் ஏழைகட்குத் தான்கொடுத்தார்
சீதையோடு தம்பிவர திரும்பிவந்தார் தந்தையிடம்
- 173 ஆரண்யம் போகஐயா அனுப்பிவிடை தாருமென்றார்
ஆரண்யம் என்கலுமே அதிக சந்தோஷமுடன்
- 174 மாதா அந்தக்கைகேயி மரவுரியைத் தான்கொடுக்க
சற்றுந்தாழாமல் வாங்கிதரித்தார் இருவருமாய்
- 175 இருபேருந் தானுடுக்க இளங்கொடியாள் ஜானகியும்
மன்னரகு ராமாநான் மரையுடுக்க வல்லவளோ
- 176 (சீதை) அஞ்சி உரைக்கலுமே அபிராமர் போத்திவிட்டார்
ஜானகியுந் தான் உடுக்கத் தாய்மாரெல்லாம் வருந்த
- 177 வசிஷ்ட மகாரிஷியும் மந்திரி சுமந்திரரும்
(அடி) ஜானகிக்கு இந்தவரம் உண்டோடி சாகாஸி
- 178 ஆச்சரியமான வரங்கேட்ட மாபாவி
வழிவழியாய் உங்கள் வம்சம் மாதாவின் துர்க்குணந்தான்
- 179 புரோகிதர் சொல்லி வெறுத்திடவே ராஜாவும்
கைகைபுட துர்குணத்தைக் கண்டுமனம் வெறுத்து
- 180 சுமந்திரரைப் பார்த்துத் தேர்கொண்டு வாருமென்று
ஆடையுடன் ஆபரணம் அருமையுள்ள மைதலிக்கு

- 181 செம்பொன்மணிப்பட்டாடை தேரின்மேல் ஏற்றுமென்றார்
(சீதை) மரவுரியைத் தான்களைத்து மாதளம்பூப் பட்டுடுத்தி
- 182 மாதா பிதாவை வணங்கவே மூவருமாய்
மதியுரைத்து மைதலிக்கு மாமிவிடை கொடுத்தாள்
- 183 தேரேறி மூவருமாய் சாரதியை ஓட்டுமென்க
காடுதனை நோக்கிக் கடுகிவிட்டார் மந்திரியும்

(எக்காலக்கண்ணி மெட்டிலும் சொல்லலாம்.)

- 184 பட்டணத்தின் வீதியிலே பார்த்திருந்த மாஜனங்கள்
பாலவிருத்தாள் கூடி பதைபதைத்துத் தானழுதாள்
- 185 ராமரில்லா நாட்டில் நாங்கனிரோம் என்றுசொல்லி
ஸ்ரீராமரோடு சேர வழிநடந்தாள்
- 186 மாதா கௌசலையும் மைந்தர்விடாய் தாளாமல்
மகா ராஜரோடு வருந்தியே ஓடிவந்தாள்
- 187 மாதா பிதா வருந்தக் கண்டுமந்த ராகவரும்
சுமந்திரர்க்குச் சொல்லி துரிதமாய் ஓட்டுமென்றார்
- 188 நேசமுடன் ஜனங்கள் நெருங்கியே வந்துவிட்டாள்
(ராமர்) தேரைவிட்டுக் கீழிறங்கி தமலா நதியருகில்
- 189 அயோத்தி ஜனங்களுடன் அன்றிரவு தங்கிவிட்டு
நெருங்கிவந்த அந்தணர்கள் நித்திரையுங் செய்தபின்பு
- 190 துளசி மணவாளன் சுமந்திரனைக் கிட்டழைத்து
சுழலவிட்டுத் தேரைதென் திசையில் ஓட்டுமென்றார்
- 191 நொடிப் பொழுதிற்குள்ளே குதிரைதன்னை ஓட்டிவந்தார்
நேசமுடனே ஜனங்கள் நித்திரையுந் தான்தெளிந்து
- 192 ரகுநாதன் இல்லாது எல்லவருஞ் சோகமண்டி
திரும்பியும் பட்டணத்தில் சென்று மனங்கரைந்தாள்
- 193 தேர்த்துளிதான் மறைய தசரதனார் தேவியுடன்
கருகிமனமெரிந்து கடுஞ்சோகந் தான்டைந்து
- 194 கௌசலையாள் ஆறுதலால் கைகையை மிகவெறுத்து
கோசலையின் அந்தப்புரந்தனிலே வந்திருந்து
- 195 மாதரசே நீயெனக்கு மாலையிட்ட நாள்முதலாய்
மனங்குளிர உந்தனுடன் வார்த்தைநான் சொன்னதில்லை

- 196 காமமென்னுங்கைகேயி குரோதக்கடல் விழுந்தேன் [ரூர்.
(அவள்) கைமே லளித்தபலன் காலனென்னைச் சூழ்ந்ததென்

சூகப்பெருமான் ஸ்ரீராமரை வேண்டேல்.

4-வது மெட்டு.

அகவல் மெட்டிலும் பாடலாம்.

- 197 கோஸலதேசங் கடந்தேரகுராமர்
கொந்தளிக்கும் கங்கைக்கரையிலே வந்துவிட்டார்
- 197 சூகனோடிக்கிட்டவந்து சூப்பிட்டடிபணிந்து
தாசரதிஉம்மைச் சரணமென்று நானடைந்தேன்
- 199 (என்) நாட்டிலிருந்து என்னை ஆளவேணும் ஆண்டவனே
என்றகரை அபிஷேகஞ் சூடுமெங்கள் நாயகனே
- 200 அடியேனுக்காயிரஞ்சேனை உண்டு அபிராமா
காடுங்கரையுமுண்டு கனவேட்டை நாயுமுண்டு
- 201 இங்கேஇருமையா என்னுடைய பாவம்போம்
எப்போதுங்கூடியிருப்பேன் இமைப்பொழுதும்நான்பிரியேன்
- 202 வேட்டையிருகமுண்டு வேணுள்ளி மான்களுண்டு
தெளிந்தநல்ல ஆடையுண்டுசேர்ந்தமலைப்பாறையுண்டு
- 203 சந்தனமரங்களுண்டு கந்தம்புனுகுமுண்டு
தென்னைபனையுமுண்டு தேன்களும் ரொம்பவுண்டு
- 204 ஆடும்மயிலுண்டு ஆடுமுண்டு பசவுமுண்டு
தினையுண்டு சோளமுண்டு செந்நெல் அரிசியுண்டு
- 205 அழகானவீடுமுண்டு அதனருகே தோப்புமுண்டு
(என்) ததையே உங்களுக்குத் தாஸனாய் நானிருப்பேன்
- 206 (என்) கந்தரிநாயகியும் சீதை அருகிருப்பாள்
உங்கள் நல்வரவினாலே ஸ்ரீராகவா நான் மகிழ்ந்தேன்
- 207 தினைமாவுங்காய்க்குழங்கும் சேர்த்துபுஜித்திடலாம்
கொம்புச்சிறுதேனைக் குடத்தோடு குடித்திடலாம்
- 208 வந்தமறையோர்க்கும் இட்டுப்புகித்திடலாம்
(உம்ம) செல்வச்சலுகையினால் ஸ்ரீராமநான் பிழைப்பேன்.

- 209 (நீரிங்கே) இருந்துஎன்னை ஈடேற்றவேணுமென்றான்
குகன்வேண்டி நிற்கலுமே கோதண்டபாணிசொல்வர்
- 210 வருஷங்கல்லாய் விழுந்தால் மரங்களது என்னசெய்யும்
வரும்விதிவந்ததென்றால் மானிடவர் என்னசெய்வார்
- 211 நாடுநகரமெல்லாம்(என்)நல்லதம்பி ஆளுகிறான்
(நான்) காடுமலைவழிப்பேன் கைகைவரத்தாலே
- 212 மரவுரியை நான் தரித்து மாதவங்கள் செய்யவந்தேன்
உன்நாட்டில் ராஜாவாய் நானிருக்க நீதியில்லை
- 213 (உன்) பக்திபெரிதாலே பகஷமெனக்குண்டாச்சு [னோம்
(என்) அந்தரங்கத்தம்பியும்நீ (உன்னோ) டைந்துபேர்நாமா
- 214 உகந்துசொல்லி குகனுடன் ஓடம்விடவேணுமென்று
காகுஸ்தர் சீதையுடன் கங்கைக்கரையடைந்தார்
- 215 துய்யகுழல்சடைதரித்து சமந்திரர்க்கு விடையளித்து
அய்யருக்கும் அன்னையர்க்கும்வந்தனங்கள் சொல்லுமென்றார்
- 216 கங்கைநதிகண்டு கிளிமொழியாள் கைகுவித்து
திவ்யகங்காநதியை சீதையரும் பூஜைசெய்து
- 217 வணங்கியே கங்கைதனைமைதலியும் வேண்டிநின்று
ஜானகியும் ராமருடன் ஓடத்தில் ஏறிநின்றான்
- 218 அசங்கிவிடவேஓடம் அபிராமர்கைபிடித்துநின்றான்
இளங்கொடியாள் ஜானகியும்ஓடமேறியறியாளே
- 219 ஓடங்குலுங்காது ஓட்டுமென்றார் குகனுடனே
கொந்தளிக்குங் கங்கைதனை குகனாலே தான்கடந்து
- 220 கோவிந்தர்கீழிறங்கி குகப்பெருமான் ஏதுசொல்வார்
பதினாலாமாண்டில் உம்மதிருமுகத்தைக்காணுட்டால்
- 221 பாய்ந்திடுவேன் கங்கைதனில் என்றார் பரவசமாய்
அப்படியே ஆகுவென்று ஸ்ரீராமர்வழிநடந்தார்
- 222 காடும்மலையும் கடுகியே தான்கடந்து
பாரத்வாஜர் ஆசிரமம்வந்தார் பரிவுடனே,

4வது- மெட்டு

சுவலாலே என்ற மெட்டிலும் பாடலாம்.

- 223 அன்புடனே கொண்டாடி பாரத்வாஜரும்
அதிதியாகப் பூஜைசெய்தார் அபிராமருக்கு
- 224 ஸ்ரீ ராமா உம்முடைய தரிசனத்தினால்
(என்) செய்ததவம் சித்தித்தது என்று துதித்தார்
- 225 மனமகிழ்ந்து ராகவரும் ரிஷியைப்பணிந்து (நான்)
வாஸம்பண்ண யோக்கியமான இடமுமேதென்றார்
- 226 வாஸுதேவா உமக்கொரு இடந்தானேவாஸம்
மனுஷபாவனைக்கு ஒரு இடஞ்சொல்கிறேன்
- 227 தேவர்முனிவர் போற்றும் சித்ரகூடத்தில்
சீதையுடன் வாஸம்பண்ணும் ஸ்ரீ ராமச்சந்திரா
- 228 அப்படியே செய்வேனென்று அபிராமரும்
அந்தக்ஷணமே நடந்தார் சித்ரகூடத்தில்
- 229 அழகானசித்ரகூடந் தன்னையடைந்து அதை
அபிராமர் சீதையுடன் கண்டுமகிழ்ந்தார்
- 230 அன்புடைய லக்ஷுமணன் ஆசிரமங்கட்டி
ஆகாரநித்ரைவிட்டு சிச்ருஷை செய்தார்
- 231 ஸ்ரீ ராமரும் ஜானகியுந் தம்பியுடனே
சேர்ந்திருந்தாள் மூவருமாய் சித்ரகூடத்தில்
- 232 சுகத்துடன் அங்கிருக்க ரகுபதியும்
சுமந்திரன் தேரைக்கொண்டு திரும்பிச் சென்றான்.

தசரதர் மரணமும் பரதர் பிரலாபமும்.

- 233 புகழுடைய தசரதர் கௌசலையுடன் (தன்)
பூர்வசாபந்தன்னைச் சொல்லிப்புலம்பினின்றார்
- 234 அந்தகாள் பின்னைவந்து தீர்த்தமெடுக்க
நானறியாது யானையென்று அம்பாலே எய்தேன்
- 235 என்னைப்போல புத்திரசோகம் அனுபவிப்பா (யென்று)
இட்டாரே மஹாரிஷியும் சாபத்தையப்போ

- 236 அந்தகாள் சாபத்தாலிந்த அந்தியகாலத்தில்
அபிராமனை வனத்தில்விட்டு வாட்டமடைந்தேன்
- 237 சோகத்துடனே புலம்ப ராஜாவும்ப்போ
சுமந்திரரும் அந்தவேளை திரும்பிவந்தார்
- 238 ஸ்ரீ ராமர் வனம்போனார் சீதையுடனே (உம்ம)
திருவடிக்குச் சரணஞ்சொன்னார் சூகிசுதென்றார்
- 239 அபிராமரை வனத்தில்விட்டேன் என்றவுடனே
அந்தக்ஷணம் தசரதர் ஆவியிழந்தார்
- 240 அழுதுபுலம்பி அரண்மனையிலுள்ளோர்
அன்புடைய பரதருக்குத் தூதனுப்பினார்
- 241 தூதர்வரும் வேளையிலே துய்யபரதர்
தூர்ச்சொப்பனங்கள் கண்டு சோகமடைந்தார்
- 242 அஞ்சிமிகப்பயந்து பரதரப்போ
அந்தரங்கத்தம்பி தன்னை எழுப்பிச்சொன்னார்
- 243 நம்ம ஐயர் தசரதனார் தைலந்தேய்த்து
அப்பங்கஸ்நானமும் பண்ணக்கண்டேன்
- 244 சிரசுமயிரெல்லாந் தான் உதிர்ந்து
திலதர்ப்பணங்கள் பண்ணி இருக்கக்கண்டேன்
- 245 பட்டாடை கோடிவஸ்திரந் தரிக்கக்கண்டேன்
பல்லக்கின்மேல் ஏறிப்போகக்கண்டேன்
- 246 ஸ்ரீ ராமர் லக்ஷ்மணர் சீதையுங்கூடத்
தெற்கேவெகுதூரம் நடக்கக்கண்டேன்
- 247 பரதருந் தான்கண்ட சொப்பனத்தன்னை
பசுவின் செவியில்மூன்று தரமாய்ச்சொன்னார்
- 248 வருந்தி இருக்குமந்தப் பரதரிடம் (அப்போ)
வசிஷ்டர் அனுப்பின தூதர்கள் வந்தார்
- 249 அழைத்திடுந் தூதருட வாக்கியத்தாலே
அனர்த்தங்கள் வந்ததென்று அஞ்சிப்பரதர்
- 250 அதி துரையாகவே பயணமாகிப் பரதர்
அயோத்தி நகரடைந்தார் மூன்றுநாளிலே
- 251 பட்டணத்து வீதியெல்லாங் கண்டுபரதர்
பாழடைந்ததேனோவென்று அச்சமடைந்தார்

- 252 அஷ்டலக்ஷ்மி வாசம்பண்ணுர் அயோத்தி தன்னை
ஆச்சரியமாகப்பார்த்து மனந்தவித்தார்
- 253 அய்யா இளையவரே சத்துருக்களு என்
ஆகாத சொப்பனத்தின் அதிகசயம்பாரும்
- 254 என்று இருவருமாய் ஏக்கத்துடனே
மாதாகைகையுடைய முனையில் வந்தார்
- 255 மஞ்சத்தின் மேலிருந்த கைகையுடைய
மலரடியிற் பணிந்தார் வாட்டத்துடனே
- 256 எப்பொழுதும் பிரியாமல் மஞ்சத்திருக்கும்
(எங்கள்) அய்யரெங்கே எங்களுக்கு சொல்லுவீர் என்றார்
- 257 பதைப்பென் பதில்லாமலே கைகையியப்போ
பரதரைத்தழுவியே மடியிலிணைத்தார்
- 258 அய்யா என் செல்வமுள்ள அழகுமணியே
உன் அம்மானும் பாட்டனாரும் சுகமோவென்றார்
- 259 சுகமாக வந்தாயோ என் சுகுணபுத்திரா
சொந்தமாக அரசாள்வாய் பூமியை என்றார்
- 260 அபிராமனை வனத்தில் துரத்திவிட்டேன்
உங்களய்யர் அதனாலே ஜீவனைவிட்டார்
- 261 ஸ்ரீராமனை வனத்துக்குப் போகவேசெய்தேன்
தசரதர் அதனாலே ஜீவனிழந்தார்
- 262 என்றவார்த்தை கேட்கலுமே ஏங்கிப்பரதர்
இளம்வாழை முறிந்தாப்போல் மூச்சை அடைந்தார்
- 263 சண்டாளிகைகையிப்போ என்னடிசெய்தாய்
சத்தியமேசொப்பனங்கள் சத்துருக்களு
- 264 தாயேஉன்னைச் சிந்துசிந்தாய் வெட்டிஎறிவேன்
(ஸ்வாமி) சந்நிதிக்காகாதென்றென்னைத் தள்ளிவிடுவர்
- 265 ஸ்திரீ ஹத்திதோஷத்தைநான் செய்தேனேயானால்
திரும்பாரயோத்திக்குச் செல்வராமரும்
- 266 மாத்ருஹத்தி தோஷத்தைநான் செய்தேனேயானால்
வரமாட்டாரயோதிக்கு மன்னர்ராமரும்
- 267 மன்னர்ராமர் வனவாஸம் போகலாமோடி
மதிப்பாகநாயிருந்து வாழலாமோடி

- 268 மதனிசீதைவனத்திலே வருந்தலாமோடி
மற்றவர்கள் இங்கிருந்து மகிழலாமோடி
- 269 அபிராமர் மரவுரி தரிக்கலாமோடி
அழகானபட்டாடைநாம் உடுக்கலாமோடி
- 270 (என்) அண்ணன்ராமன் காய்கிழங்கு தின்னலாமோடி
நெய்யும்பாலுஞ்சோறுமாய்நாம் உண்ணலாமோடி
- 271 ஈயேறும்பின்பாஷைகற்ற உங்கனய்யரை
இனங்கெட்டுக் கொல்லப்பார்த்தாள் உந்தன்மாதாவும்
- 272 அந்தப் பாதகிபெண்ணல்லவோ கைகையேநீயும்
நீபர்த்தாவைக்கொன்றது உன்குலவிருதென்றார்
- 273 பாவியைத் தரிசித்த பாதகந்தீர உதித்த
பாஸ்கரனை தரிசிப்போம் வெளியேவாதம்பி
- 274 சண்டாளிகுளியவள் எதிரேவர அவள்
தலைமயிரைப் பிடித்திழுத்து சத்துருக்கனார்
- 275 வீதியில்இழுத்தடித்து வெளியில்தள்ளி
வேகத்துடன் ஓடிவந்தாரிரண்டுபேருமாய்
- 276 மாதாகௌஸலையின் மனையில்வரவே (அவரை)
பாராமலிருந்தாளம்மன் பாராமுகமாய்
- 277 பாதாரவிந்தத்தன்னில் புரண்டழுவே அப்போ
பார்த்துமந்தக் கோசலையும் ஏதென்றுரைப்பாள்
- 278 அகண்டமான ராஜ்ஜியங்கள் கிடைத்திருக்க
அழுவானேன் பரதாநீ ஆளலாமென்றான்
- 279 (அம்மா) ராஜ்ஜியத்தின் மேலெனக்கு இச்சையுமானால்
(ராமன்) வனம்போக நானதற்கு உட்கையுமானால்
- 280 (நான்) பண்ணினதவமெல்லாம் இழந்துபோவேன்
இகபரமிரண்டில்லாமல் அழிந்துபோவேன்
- 281 கன்றை நினைத்துப் பசுவுங்கதறிவரவும்
கன்றையொருபக்கத்தினில் கட்டியேவைத்து
- 282 கன்றுக்குபால்விடாத பாவிஞ்ஞண்டேயந்தப்
பாவிபோகும்நரகத்தில் நான்போவேனென்றார்
- 283 பட்டமகிஷியைவீட்டில் வைத்துமேவிட்டு
பரஸ்திரீயைத்தேடிக்கொண்டுபோரவனுண்டே

- 284 (அந்தப்) பாவிபோகு நரகத்தில் நான் போவேனென்றார்
பரதரும் பலவிதமாய்ச் சத்தியஞ்செய்தார்
- 285 சத்தியம் சத்தியமிது என்றுபரதர்
சபையோரைப்பார்த்துமிந்தச் சபதம்செய்தார்
- 286 சத்தியவாசகராம் மகராஜர்க்கு
சப்ஸ்காரம்செய்யுமென்று வசிஷ்டர்சொன்னார்.

தசரதருக்கு அந்தியகர்மஞ்செய்தல்

- 287 கௌசலை தேவி மனை தன்னையும்விட்டு
கண்கலங்கி யோடி வந்தாரிரண்டு பேருமாய்
- 288 தைலத்திலே யிருக்கும் ராஜாவைஎடுத்து
தோளுடன் சேர்த்தனைத்துச் சோகித்தழுதாள்
- 289 அய்யரை வைத்துக்கொண்டு அரசாளுகைக்கு
அதிருஷ்ட மற்றுப்போனோமென்று அழுதுசோர்ந்தாள்
- 290 செம்பொன் குடந்தன்னில் தீர்த்தமெடுத்து ராஜர்
திருமேனி தன்னி லபிஷேகமும்பண்ணி
- 291 தங்கப்பரிவட்டமும் சாத்தியழகாய்
சுவரணையாகத் திருநாமமு மிட்டாள்
- 292 சொர்ணத்தால் தேர்கொணர்ந்து சோடனைசெய்து
மன்னர்க் கலங்காரம்பண்ணி ஆடையுடுத்தி
- 293 (ராஜர்) கொலுவிருக்கும் அந்தப்பாவனைபோல
கொற்றவரைத் தேரிலேற்றி குமாரருஞ்சூழ
- 294 அதிசோகத்தோடு மந்தப்பரதருமப்போ
அக்கினியைக் கையிற்கொண்டு தம்பியுடனே
- 295 தலையை விரித்துமவாள் இரண்டுபேருமாய்
தசரதர்க்கு முன்னடந்தாள் சேனைகள் சூழ
- 296 பொன்னரிசிபொன்பூவுந் தங்கக் காசுமாய்
பூமியிலிறைத்துமவர் முன்னேநடந்தார்
- 297 வீதிவழிநடந்து விருதுகள்சூழ
நகரின்வெளிதன்னிலே ரதங்கொணர்ந்தார்

- 298 அழகான சரயு நதிக்கரையில்வந்து
அலங்காரச் சப்பரத்தைக் கிழேயிறக்கி
- 299 ஸ்ரீராமர் திருக்கையினால் செய்யுங்கிரியை
சிறுவன் நான்செய்கிறே னென்னையாவேஎன்றார்
- 300 அபிராமர்திருக்கையினால்செய்யுங்கிரியைதன்னை
அடியேன் நான்செய்கிறேனென்னையாவேஎன்றார்
- 301 சந்தனக்கட்டையாலே சிதையடுக்கி
அரணிகடைந்தெடுத்து அக்கினிபோட்டார்
- 302 சிகைபிரித்து நுனிமுடிந்து தோண்டியுடைத்து
சிறந்தமந்திரஞ்சொல்லித் தகனஞ்செய்தார்
- 303 அதன்பின்னேவசிஷ்டரும் மந்திரிமாரும்
அன்புள்ள குமாரருக்கு உபசாரஞ்சொன்னான்
- 304 மகானுபாவாடங்கள் அய்யருக்கிப்போ (இந்த)
மரணம்வந்ததே என்று வருந்திச்சொன்னான்
- 305 என்னசெய்வோமெங்களுட அதிருஷ்டமிது
இப்படியும்வந்ததென்று ஏங்கிஅழுதார்
- 306 பரிதாபமாயமுது பரதருமப்போ
பார்த்துத்தன்மாதாக்களை பாகாயருகி
- 307 (அம்மா) முந்தாற்று அறுபத்து மூன்றுபேரிலே
மூலையிலொருத்தியிருந்தாள் மிருத்யுவாக
- 308 (அந்தப்) பாதகிகிட்டிருந்த தோஷத்தினாலே
(இந்தப்) பரிதாபம்வந்ததென்று பிரலாபித்தழுதார்
- 309 அழுதுமுழுகியவாள் அரண்மனைவந்து
சபிண்டகரணஞ்செய்தார் தசரதர்க்கு
- 310 மாதானம்பூதானம் சையாதானமும்
வகைவகையாய்த்தானங்கள் வேணதுசெய்தார்
- 311 கிரகயக்யஞ்செய்தெல்லோரும் ஆடையுடுத்தி
சகலபேருக்கும்நல்ல போஜனமிட்டாள்
- 312 ஸ்ரீராமரைத்தானழைத்து வரவேஎன்று
சேனை பரி ஆனை பரிவாரங்களுடன்
- 313 சுமந்திரர்தேரைவிடத் தோப்பிலிறங்கி
துய்யகுழலைச் சடையாகத்தரித்து

- 314 அன்புடனேகுகனும் ஓடம்விடவே
அருங்கங்கைதாண்டிபவர் அக்கரைசேர்ந்தார்
- 315 பக்தியுடனேகங்கா நதியுந்தாண்டி
பாரத்வாஜர் ஆசிரமந் தன்னையடைந்து
- 316 தவமுனிதன்னுடைய தாளில்பணிந்து
தாசரதி இருப்பிடம் அடையாளங்கேட்டு
- 317 அதிகதூரத்தன்னிலே பரதர்வரவை
ஆலவிரகூந்தன்னிலேறி லக்ஷ்மணர்பார்த்தார்
- 318 (அண்ண) பாதகிகைசேயின் மைந்தனும்ப்போ
படையெடுத்துவருகின்றான் சேனையுடனே
- 319 இங்கே இருந்துமொரு சரந்தொடுத்து
பஞ்சாய்ப்பறக்கும்படி பாணம்விடுவேன்

ராமபிரான் தசரதர்க்குப் பிண்டம் போதேல்.

- 320 லக்ஷ்மணர்சொல்லலுமே ராமருமப்போ
நேசமுடனே ஒருவார்த்தையுஞ் சொல்வர்
- 321 (நீங்கன்) இருபேருந்தம்பிதானே என்றனுக்கிப்போ
எந்தனையும்பகைப்பானே தம்பிபரதன்
- 322 பரிவுடன் சொல்லலுமே ரகுநாதனும்
பரதருங்கிட்டவந்து பாதம் பணிந்தார்
- 323 வாரும் தம்பிபரதா உன் பட்டணத்தன்னில்
மாதாபிதாசுகமோ வாட்டமில்லாமல்
- 324 ஸ்ரீராமர் கேட்கலுமே பரதருமப்போ
சிந்தைமிகத்தளர்ந்து சேதியுரைப்பர்
- 325 அபிராமாநீர் வனத்தில் வந்ததினாலே
(நம்ம) அய்யர் தசரதரும் ஆவியிழந்தார்
- 326 ஸ்ரீராமர் கேட்டுமதைச் சிந்தை கலங்கி
அன்புடைய அய்யாவென்று அழுதுசோர்ந்தார்
- 327 வசிஷ்டசுமந்திரமும் மாதாக்களுமாய்
மாராபிராமனுக்குத்தேறுதல்சொன்னான்

- 328 மைதலியும்லக்ஷ்மணரும் கூடவரவே
மந்தாகினி நதியில் ஸ்நானமும் செய்து
- 329 இலந்தைப்பழத்தினாலே பிண்டமும்வைத்து
எள்ளும்தண்ணுமாயெடுத்துத் தர்ப்பணஞ்செய்தார்
- 330 புங்கங்காயாலேராமர் பிண்டமும்வைக்க
புண்யதசரதனார் கையை ஏந்தினார்
- 331 மைந்தர் அருமையினால் தசரதரும்
வாயஸமாக வந்து வலக்கை ஏந்தினார்
- 332 அதுகண்டஜானகியும் மிகப்பயந்து
அபிராமரண்டையிலே அணைந்துகின்றாள்
- 333 சகலகர்மமும்செய்து தர்ப்பணம்செய்து
ஸ்நானம்பண்ணிக்கரைஏறி ஆசிரமம்வந்தார்
- 334 லக்ஷ்மணர்போல்பரதர் சத்துருக்கனர்
நேமத்துடன் காய்கழங்கு தானும்புசித்தார்
- 335 அதன்பின்னே பரதரும் அபிராமரைப்பார்த்து
அரசாள அயோத்திக்கு வரவேனுமென்றார்
- 336 பரிவாகக் கேட்டதொரு பரதருக்கு
(பல) ந்யாயஞ்சொல்லிப் பாதுகையைத் தானுங்கொடுத்தார்
- 337 ஸ்ரீராமர் பாதுகையை விரலில்வைத்து
நந்திக்கிராமம் தன்னில்நின்று ராஜஜ்யமாண்டார்
- 338 பாதவடி இரண்டும் பட்டணமான
பரதரும் ராமாராமா என்றே யிருந்தார்
- அயோத்தியாகாண்டம் முற்றிற்று.

ஆரணியகாண்டம்.

- 339 அத்திரி அனஞ்சயை ஆசிரமத்தன்னில்
அன்புடனே வந்திருந்தார் அபிராமரும்
- 340 வாடாதமாலையுடன் பூஷணங்களும்
மைதலிக்குத்தான் கொடுத்தாள் அனஞ்சயையும்
- 341 ஜானகியும் அலங்காரஞ் செய்துகொண்டு
தாசரதி ராமருடன் கூடிநடந்தாள்

- 342 வழியிலே சன்டைசெய்த விராதன் தன்னை
விநாயகபூஜையாக முதற்பலியிட்டு
- 343 சஞ்சலங்க ளன்றியிலே வழிநடந்து
சரபங்க மகாரிஷிக்கு மோக்ஷங்கொடுத்து
- 344 அதற்குப்பின் அகஸ்தியர் ஆசிரமம்வந்து
(அவர்) ஆதரவாய்க்கொடுத்த அஸ்திரம்வாங்கி
- 345 பஞ்சவடி தன்னில்வந்து ஆசிரமங்கட்டி
தஞ்சமாக முனிவருக்கும் ஸ்வாமி இருந்தார்
- 346 சுச்ருஷை செய்திருக்க லக்ஷ்மணரும்
சிலகாலமங்கிருந்தான் மூவருமாக

— — — — —
சூர்ப்பநகா பங்கம்.

- 347 இப்படி இவாளிருக்கும் நாளில் ஒருநாள்
அற்புதமாகவொரு அரக்கிவந்தாள்
- 348 அதிருபமான அபிராமனைக்கண்டு
ஆசை கொண்டுமோகத்தினால் அண்டையில்வந்தாள்
- 349 (நீ) சந்திரனே இந்திரனே சதுர்முகனே
மன்மதனே கந்தர்வனே மனிதன் தானே
- 350 மன்மதசுந்தரனே மாதவனே
வனத்திலேவந்திருக்கும் காரியமென்ன
- 351 வலிகுராளாயிருக்கும் ராக்ஷதர்கண்டால்
மாம்ஸபிண்டமென்று உம்மை பக்ஷித்திடுவாள்
- 352 (நீ) யார்பெண்ணேயென்று ஸ்ரீராமரும் கேட்க
இலங்கையின் ராவணனுட தங்கையும்நானே
- 353 சூர்ப்பநகையென்று சொல்வாள் பேருமெனக்கு
(உன்) சுதந்தரத்தைக்கண்டுமையல் கொண்டேன்நானென்றாள்
- 354 தசரதர்பாலர்நாங்கள் ஸ்ரீராமன் என்பேர்
என்தேவியுடன் வனத்திலே தவஞ்செய்கிறேன்
- 355 சிந்தை இல்லை எங்களுக்கு உன்தயவாலே
தயவுபண்ணி இரட்சியென்றார் ஸ்ரீராமச்சந்திரர்

- 356 அப்படியே நின்று காப்பேன் உங்களைநானும்
ஆசைகொண்டேன் மோகத்தினால் அணையுமென்றான்
- 357 சூர்ப்பநகை சொல்லுமே ஸ்ரீராமச்சந்திரர்
சற்றேசிரித்துமந்த சீதையைப்பார்த்து
- 358 அதிசுந்தரமான உன்னழகினுக்கு
அதிருஷ்டமில்லை சீதைஎன்னை அணையவிடாள்
- 359 பத்தினியுமில்லாதவன் வடிவழகன்
பாராயந்த லக்ஷுமணன் ஏர்வையானவன்
- 360 (ஒரு) சுந்தரியும்வேணுமென்று என்னையுங்கேட்டான்
சுகமாக அவனிடம் இருபோவென்றார்
- 361 தாசரதிகொன்னதொரு வார்த்தையைக்கேட்டு அவள்
சற்குணரானதம்பி கிட்ட நடந்தாள்
- 362 ஸ்ரீராமச்சந்திரன் உன் தமயனார் உந்தன்
தேவியாயிருக்கச்சொன்னார் சேர்த்தணையென்றான்
- 363 தாசரதிகொல்லிவிட்ட வார்த்தையைக்கேட்டு அப்போ
சற்றேசிரித்துமந்த லக்ஷுமணரும்
- 364 ஏதுபெண்ணேசூர்ப்பநகி இம்மட்டோபுத்தி
ஏவற்பணிசெய்பவன் நான் ஏர்வையுமில்லை
- 365 இருபொழுதும் ராமருக்குக் காவல்புரிந்து
இதுவேஜீவனமாக நானுமிருக்கேன்
- 366 தாஸரதி தாஸனன்றோ என்னையணைந்தால்
(நீ) தாஸிஎன்று ஆய்விடுவாய் சகிக்க அறியேன்
- 367 அதிசுந்தரமான உன்னழகிற்கு
அவர்தானே ஏர்வைகண்டாய் அங்கேபோவென்றார்
- 368 (நீங்கள்) இருவருமாய்ச்சிரித்து ஏமாற்றலாச்சோ
இளக்காரமாகினேனோ என் பலம்பாரும்
- 369 (சீதை) வடிலாலேவந்த உங்கள் கர்வங்களெல்லாம்
சற்றுப்பொழுதிற்குள்ளே தீர்த்துவிடுவேன்
- 370 சீதையை எடுக்கவந்தாள் சூர்ப்பநகியும்
ஸ்ரீராமருந்தம்பியர்க்குச் சாடையுஞ்செய்தார்
- 371 சுமித்திரா தேவியுட செல்வமைந்தரும்
செவியுடன் மூக்குமுலை மூன்றுமரிந்தார்

- 372 கதறியேசூர்ப்பநகி காளவிஷம்போல்
கரதூஷணர்களுட காலில்விழுந்தாள்
- 373 சேதியைக்கேட்டவுடன் கரதூஷணன்
தீபத்தை நாடிவரும் பூச்சிகள்போலே
- 374 ஸ்ரீராமர்தம்முடைய பாணத்தினாலே
கூணத்திலே சீவன்விட்டு சித்தியடைந்தாள்
- 375 வலிகூராள் தம்பிமார்கள் பட்டவுடனே
அலறியே ராவணனின் அண்டையிற்போனாள்
- 376 (அண்ணா) தசரதகுமாரனும் ஸ்ரீராமச்சந்திரன்
தண்டகவனமிருக்கார் சீதையுடனே
- 377 அதிசந்தரமாம் அவள் அழுகப்போலே
(இந்த) அவனியில் ஒருவரைக் கண்டதுமில்லை
- 378 செந்தாமரை புஷ்பம்போலே முகத்தழகும்
தீப்பிரகாசம்போலே தேகத்தொளியும்
- 379 அந்தரவில்லுப்போலே புருவமிரண்டும்
ஆணிமுத்துப்பதித்தாப்போல் பல்வரிசையும்
- 380 அபிராமர் சீதையுடன் வீற்றுமிருக்க
அண்டையிலே லக்ஷுமணன் காத்துமிருக்கான்
- 381 ஆபரணமேதுக்கு அண்ணா நமக்கு சீதை
அழுகொன்றும்போதுமே இலங்கைவிளங்க
- 382 தீபந்தானேதுக்கு அண்ணாநமக்கு சீதை
சிவப்பொன்றும்போதுமே லங்கைவிளங்க
- 383 வண்டோ தரியைத் தோற்கும் அவளழகும்
அன்புடனே வார்த்தை சொல்லும் அதரத்தழகும்
- 384 ஸ்வப்ரகாசமான அந்த சுந்தரிவந்தால்
அற்புதமாகவிளங்கும் அரண்மனை யெல்லாம்
- 385 உமக்கவள் ஏர்வைஎன்றே உச்சிதமாக
ஒடினடுக்கப்போனேன் தாவிப்பிடித்தேன்
- 386 ஸ்ரீராமன் தம்பியொரு இடும்பனவன்என்
செவியுடன் மூக்குமுலை மூன்றும் அறிந்தான்
- 387 கரதூஷணளுடைய கட்டுங்குலைத்தான்
காலதூதன் தானேயவன் சந்தேகமில்லை

- 388 தங்கையிது சொல்லலுமே தசமுகனும்
பொங்கிமனங்கொதித்துக் கண்கள் சிவந்தான்
389 (உன்னைப்) பங்கஞ்செய்த மனிதரைப் பாடுபடுத்தி
திங்களைட்டுநாளையிலே திரும்புவேனென்றான்.

மாரீசன்வதை

- 390 அந்தப்புரந்தனிற்சென்று தசமுகனும்
ஆலோசனை பண்ணியொரு தீர்மானஞ்செய்தான்
391 வாருமையாமாரீசனே மான்வடிவாக
வழிநெடுகக்கொண்டு செல்வாய் ராமச்சந்திரனை
392 ராவணன் சொல்லலுமே மாரீசனப்போ
ரா வென்றசப்தங் கேட்டால் நான் நடுங்குவேன்
393 மாரீசன் சொல்லலுமே ராவணன் கேட்டு
(நீ)மடியவேதடியாலே அடிப்பேனென்றான்
394 சிந்தித்துப் பார்த்துமந்த மாரீசனும்
திராதமரண காலங் கிட்டியதென்று
395 ராவணப்பாவி கையால் பட்டோமேயானால்
நரகக்குழியொழிய மற்றொன்றுமில்லை
396 ஸ்ரீராமர் திருக்கையால் பட்டோமேயானால்
ஜனனமரணமில்லை ஸதக்கியுண்டு
397 மனதிலே எண்ணியவன் பொன் மானாய் ஆகி
வனந்தனில் வந்துமவன் மயக்கிநின்றான்
398 தங்கமிருகம்வந்து சஞ்சரிக்கவே
ஜானகியும் கண்டு மெத்தச் சந்தோஷமாய்
399 அய்யா இனையவரே ரகுபதியே இந்த
ஆச்சரியப் பொன் மானிதன் அழகைப்பாரும்
400 கானகத்திலே திரியும் மான்தானே யிது
(என்) கைதனிலே பிடித்துத் தரவேண்டுமென்றான்
401 தங்கத்தினால் சீவனுடன் மானிருக்குமோ இது
இங்கேயுள்ள ராகுதரின் வஞ்சனை என்றார்

- 402 வஞ்சனையல்லஇது மாணேதானது அத்தை
தந்தாலல்லால் ஜலபானம் பண்ணேன்னென்றாள்
- 403 அரைசூணம் மான்பிடித்துத் தருவேனென்று அப்போ
அபிராமர் பாணங்கொண்டு பின்னே தொடர்ந்தார்
- 404 மங்களமாம் சீதையை மார்பினில் வைத்து
மாயா சீதைதன்னை யந்த வனத்திலே வைத்து
- 405 பொற்பாதத் திருவடியை பூமியில் வைத்து
பொன் மானின் பின்நடந்தார் புருஷோத்தமர்
- 406 அலைந்துதிரிந்து மந்தரகுபதியும்
ஆவியுடன் பிடிக்க மானகப்படாமலே
- 407 தோன்றியுந் தோன்றாமலும் மான்நடக்கவே
சூரத்தனமாக ராமர் பின்நடக்கவே
- 408 அலைந்து திரிந்தும் மான் அகம்படாமலே
அபிராமர் லக்குவைத்து அம்பாலே எய்தார்
- 409 அம்பாலே எய்யலுமே மாரீசனப்போ
ஆசீதா தம்பியென்று அலறுவீழ்ந்தான்
- 410 அவசத்தங் கேட்டவுடன் ஜானகியப்போ
ஆதிசேஷரையழைத்து வார்த்தையுஞ் சொல்வள்
- 411 ஸ்ரீராமர் சத்தமிட்டு விழுந்தாரிப்போ காட்டில்
சென்றறிந்து வாருமென்று சீதையுரைத்தாள்
- 412 (அம்மா) மரணஜனன முண்டோ அபிராமர்க்கு
மாய்க்கையிது ராசுத்தரின் வஞ்சனை யென்றார்
- 413 சேஷரிது சொல்லலுமே சீதையுங்கேட்டு
தெய்வமே என்று சொல்லிச் சிந்தைகலங்கி
- 414 போனவன் போக்கட்டும் நம்ம இஷ்டம்போல்
போகமடைவோ மென்று எண்ணமுங்கொண்டார்
- 415 சீதைசொல்லக்கையிரண்டும் செவியில்வைத்து
ஸ்ரீராமா ராமாவென்று முக்காலுஞ்சொல்லி
- 416 கோடுதன்னைக் கீறியே சீதையைவைத்து
கோரராசுத்தருட குரூரங்கள் சொல்லி
- 417 மயில்களா குயில்களா மாமரங்களா
மைதலியும்உங்களுட அடைக்கலமென்று

- 418 வைதேகி வார்த்தைதன்னைக் கேட்கமாட்டாதே
மன்னரபிராமரிடம் வந்துமே நின்றார்
- 419 தாசரதிலக்ஷுமணர் தன்னையும் பார்த்து
ஜானகியைத் தனியேவிட்டு ஏன்வந்தாய் தம்பி
- 420 பாணம்போலே பிளக்கும் வார்த்தையுஞ் சொன்னான்
வேகமாய் மனதுநொந்து வந்தேனிற்கென்றார்
- 421 அவளுரைத்தாள் அவளுடைய காலகதியால்
அறியாயோ பெண்கள்மதி ஏன்வந்தாய் என்றார்
- 422 ஜானகியை நாமும் இனிக் காண்போமோவென்று
தாகத்துடனே ராமர் வேகமாய் வந்தார்.

இராவணன் சீதையை எடுத்துப்போதலுதம் ஜடாயு யுத்தமும்

- 423 இப்படியவர்கள் வரத் தசமுகனும்
அதிதிபோலவே சீதை அருகில் வந்தான்
- 424 மத்தியான்ன அதிதியைக்கண்டவுடனே
மைதலியுங் காய்கிழங்கு தீர்த்தங்கொணர்ந்து
- 425 பக்தியுடன் யம்மன் அருகில்வைத்து
பக்குவமான பழம் புஜியுமென்றார்
- 426 பக்குவ காலந்தான் இது சீதையுனக்கு
(நான்) பலநாளாந் தேடிப்பலன் கிட்டாதேபோச்சு
- 427 பசியில்லை உந்தன் மேலே இச்சையாய் வந்தேன்
பத்துத்தலை ராவணன் நான் பாராயென்றான்
- 428 அரக்கன் வடிவைச் சீதை கண்டவுடனே
அடங்கியொடுங்கி யம்மன் நடுங்கி நின்றான்
- 429 அதிபாவி ராவண இங்கேனடாவந்தாய்
என்னபிராமர் கண்ணிற் பட்டால் தப்பவேமாட்டாய்
- 430 அந்தக் காலதுதர்கள் வந்து காண்பதற்குள்ளே
கடுகி எழுந்திருந்து போவென்று சொன்னான்
- 431 இணங்கியே நம்மை இவள் வணங்காளென்று
எடுத்தான் பலவந்தமாய் ஏற்றினான் தேர்மேல்
- 432 பத்தினி சீதைவந்து உட்கார்ந்தவுடன்
பதுங்கிற்று ரதமப்போ பூமிதன்னிலே

- 433 ஒடொன்று தானெடுத்துத் தசமுகனும்
ஒண்டொடியாள் அருகினில் ஓடியேவந்தா
- 434 உத்தம் சீதையை என்ன ஓடி துவென்றான்
பாவி உலகத்தார் வீடுமுடும் மண்ணோடு என்றான்
- 435 அந்தரத்து மேலே யந்தத்தேர் பறக்கவே
அப்போசீதை ராமாநாமா வென்றலறவே
- 436 வழிமறித்துச் சண்டைகொள்ளுஞ் சடாயுவப்போ
படைபண்ணி என்னையும் ஜயித்துப் போவென்றார்
- 437 பாபிஷ்டி ராவண ராமர் பாரியை நீயும்
(இந்தப்) பதினாறு உலகத்தில் கொண்டொளித்தாலும்
- 438 உலகம்பதினான்கும் ஒரு பாணத்தால்
ஊடுருவவே பிளப்பர் உன்னோனை என்றார்
- 439 சடாயுவின் சிறகையும் வெட்டியேதள்ளி
ஜானகியைத் தோளிற்கொண்டு பறந்துவாரான்
- 440 அந்தரத்து மேலேயவன் பறந்துவரவே
அபிராமா வென்றுசீதை புலம்பியழவே
- 441 கிஷ்கிந்தா பட்ணத்தருகில் ராக்ஷதன்வர கீழே
சுக்கிரீவன் சொக்கட்டானும் ஆடியிருக்க
- 442 ஆபரணங் கழட்டிசீதை துணியிற்சுற்றி
(என்) ஆண்டவர் வந்தாலளிப்பிரென்று ஏறிந்தான்
- 443 இளையவரைச் சொன்ன உதாசின வார்த்தையிப்போ
எந்தனுக்கு இந்த விதம் லபித்ததென்று
- 444 ஏந்திழையாள் மிகவும் சோகத்துடனே
ஏங்கிமனம் நடுங்கிப் புலம்பிடவே
- 445 அதிதுரிதமாய்க்கொண்டு லங்கைபுகுந்து
அசோகவனந்தனிலே அம்மனை வைத்தான்
- 446 திரளாகராக்ஷதியைக் காவலும் வைத்து
தசமுகன் சந்தோஷமாப்க் கொலுவிருந்தான்.

ஐடாயு மோக்ஷமடைதல்.

- 447 தாசரதி லக்ஷுமணர் தன்னுடன்கூடி
தன்னுடைய ஆசிரமம் வந்துபுகுந்து

- 448 மைதலியைக் காணாமல் மனந்தளர்ந்து
வனங்களெல்லாந்தேடி வாடியலைந்தார்
- 449 ஜானகியே நீயுமெங்கே போனாயென்பார்
ஜலங்கொண்டுவாராளோ பாராயென்பார்
- 450 அன்புடைய நாயகியே ஜனகன்பெண்ணே
அனேகம்பொழுதாச்சுப் பரியாஸமென்ன
- 451 மலர்ந்து சொரியுமிந்தப் புஷ்பவகைகள்
மைதலியைக் காணாமல் வாடிப்போச்சென்பார்
- 452 சிவந்த காலாலேவந்து ஹம்ஸபகூிகள்
சீதைளங்கே ராமாவென்று சேதிக்கேட்குதே
- 453 வனத்தில் உன்னுடன் ஆடும் மயில்கள் வந்து
மைதலி எங்கே என்று வாடிப்போகுதே
- 454 பூக்கும்மரங்களா பொய்கைநதிகாள்
(என்) பொற்கொடியாள் இந்தவழி வரக்கண்டரோ
- 455 மலைகள் பருவதங்காள் வண்ணக்குயில்காள் என்
மைதலியாள் இந்தவழி வரக்கண்டரோ
- 456 தாசரதி லக்ஷுமணர் இரண்டுபேருமாய்
தனித்தனியே புலம்பித் தேடியேவாராள்
- 457 தசரதகுமாரனார் வரும்வழில் அங்கே
தேர்முறிந்துகிடந்தது சின்னாபின்னமாய்
- 458 ஆர்வசத்தை யடைந்தாளோ ஜானகியும்
ஆவியிழந்தாளோவென்று அலத்திவந்தார்
- 459 நின்றநின்று புலம்பியே இரண்டுபேருமாய்
இரண்டடிநடந்துவந்து பார்க்குமளவில்
- 460 சிறகொடிந்து கால்முறிந்து ஜீவன் துடிக்கும்
ஜடாயுராஜன் தன்னை ராமருங்கண்டார்
- 461 ஸ்ரீராமர் பார்த்துமதைச் சிந்தைகலங்கி
ஜடாயுவே இதுவென்ன அவகோலமென்றார்
- 462 தென்னிலங்கையிலிருக்குந் தசமுகனும்
சீதையைக் கொண்டுபோனான் திருட்டாகவே
- 463 தென்புறத்திலே ஒருதேர்பறக்கவே
சீதையும் ராமாராமாளன்றலத்தவே

- 464 ராமராமாவென்றமுத குரலைக்கேட்டு
ராவணனோடு யுத்தம்பண்ணித் தேரைமுறித்தேன்
- 465 சீதையைமீட்கவென்றே யுத்தங்கள் பண்ணி
தேரைமுறித்தெறிந்தேன் சின்னாபின்னமாய்
- 466 பறக்குஞ் சிறகுதன்னைப் பிச்சுமெறிந்துலங்கைப்
பட்டணத்திற் கொண்டுபோனான் (நான்) பார்த்துமிருக்க
- 467 அதிதுரையாய் நடந்து லங்கையிற்சென்று
அசோகவனத்தில் அம்மனை வைத்தான்
- 468 சீதையுட சேதியிதை ஜடாயுவஞ்சொல்லி
ஸ்ரீராமா ரக்ஷியென்று ஜீவனைவிட்டார்
- 469 ஸ்திரமான உபகாரம் பண்ணினாரென்று (அப்போ)
தசரதர்க்கு மரியாதையும்செய்து
- 470 தந்தைபோலவே எண்ணி சம்ஸ்காரம் செய்து
சாயுஜ்யபதவியைத் தானும் அளித்தார்
- 471 காடுதன்னிலே இவர்கள் வரும்வழியில்
கவந்தனைக்கொன்றுமவன் சாபந்தொலைத்து
- 472 சபரியின் ஆசிரமந்தன்னிலேவந்து
சகலபூஜையுங்கொண்டு முக்தியுந்தந்தார்
ஆரணியகாண்டம் முற்றிற்று.

கிஷ்கிந்தாகாண்டம்.

ஸ்ரீராமர் ஹநுமாரைக் காணுதல்—சுகர்வன் நட்பு.

- 473 அப்புறந்தெற்கே சில தூரங்கடந்து
ஆலோசனைகள் பண்ணி அபிராமரும்
- 474 பம்பையாற்றங்கரைதனில் வந்துமிருந்து
தம்பியுடனே இருந்து யோசனைசெய்தார்
- 475 தசமுகன் ஸம்ஹாரம் எப்படியாகும்
சீதையும் நம்மைவந்து எப்போதடைவாள்
- 476 (என்று) வருந்திடும் வேளைதன்னில் மரக்கிளைமேல்
ஒருவானரந்தன்னைக்கண்டார் வைபோகமாக
- 477 லக்ஷுமண பாராயிந்த வானரந்தன்னை
இரத்தின குண்டலமும் நல்வடிவமும்

- 478 அன்புடனே ராமர்சொல்ல ஹநுமான்கேட்டு
ஆண்டவர் இவர்தானென்று அடிபணிந்தார்
- 479 அஞ்சனையின் குமாரன் நான் ஹநுமான் என்பேர்
ஆலோஜனை பண்ணுகின்ற காரியமென்ன
- 480 தாஸாதிதாஸனையா உங்களுக்குநான் (உங்கள்)
சங்கடங்கனையுரைத்தால் சாதிப்பேனென்றார்
- 481 தென்னிலங்கை தனிவிருக்கும் தசமுகனும் (என்)
தேவியைக்கொண்டுபோனான் திருட்டாகவே
- 482 அதுவேவிசாரமய்யா ஹநுமாரே இப்போ
ஆராலே தீருமிது அறியேனென்றார்
- 483 ஸ்ரீராமா உம்முடைய தயவுண்டானால்
ஸாகரந்தாண்டிச் சீதையைக்கண்டு வருவேன்
- 484 சுக்கிரீவ ராஜருக்குச் சொல்லியேநானும் உம்மை
சினேகமுஞ் செய்துவைப்பேன் என்று நடந்தார்
- 485 ஹநுமாருஞ்சுக்கிரீவ ரண்டையில்வந்து
அபிராமர் சேதிதன்னை அன்போடுரைத்தார்
- 486 தசரதர்குமாரனும் ஸ்ரீராமச்சந்திரன்
தண்டகவனத்தில்வந்து தேவிபிரிந்தார்
- 487 சத்துருவை ஜயிக்கவே நம்முடைய
சகாயத்தைவிரும்பியே சினேகிதமானார்
- 488 அபிராமர் தம்முடைய தயவுண்டானால்
அபயஸ்தந் தருவர்என்று ஹநுமான்சொன்னார்
- 489 அதிகப்ரீதியுடனே சுக்கிரீவராஜன் அப்போ
ஹநுமாரே அவர்களைப்போய் அழைத்துவாவென்றார்
- 490 ஸ்ரீராமாலக்ஷுமணசரணம் ஐயா
சீக்கிரம் வாருமென்று அழைத்துவந்தார்
- 491 அபிராமரும் சுக்கிரீவரும் சினேகம்நாமென்று
அக்கினியின் முன்பாகவே சத்தியஞ்செய்தான்
- 492 ஸ்ரீராமர் தம்பியுடன் வீற்றுமிருக்க அங்கே
சுக்கிரீவர் சிறுமூட்டை தனைக்கொணர்ந்து
- 493 ராக்ஷதன்கொண்டுபோன ராஜஸ்திரீ இந்த
நவரத்தின பூஷணத்தை இங்கே எறிந்தான்

- 494 (இதன்) அடையாளம் பாருமென்க சுக்கிரீவராஜன்
அபிராமர் பார்த்துமதை மனந்தவித்தார்
- 495 மைதலியே உன்னுடைய பூஷணந்தன்னை
வந்து நீ பூணுவாயோ கண்ணாற் காண்பேனோ
- 496 துர்ப்பலவானான என்னையடைந்துநல்ல
சுகமொன்றுங் கண்டதில்லை சுந்தரி நீயும்
- 497 லக்ஷுமண மைதலியின் பூஷணந்தானோ இது
நீ பாராய் என்றுசொன்னார் ரகுபதியும்
- 498 பரிவாகலக்ஷுமணர் கையிலே வாங்கி அம்மன்
பாதச்சிலம்பொன்றையேநான் அறிவேனென்றார்.

வா லி வ த ம்.

- 499 சோகத்துடனே புலம்ப ராமபத்ரரும்
சூரஹதுமாருமந்த சுக்கிரீவரும்
- 500 வாலியின் ஸம்ஹாரம் ஆனவுடனே அய்யா
மைதலியைக் கொண்டுவரேன் வருந்தவேண்டாம்
- 501 ஏழுமராமரத்தை ஒரு பாணத்தால்
எய்து விழுவடித்தால் நம்பிக்கைஎன்றான்
- 502 மராமரமேழையும் அபிராமரும் அப்போ
வையகமெல்லாம் அதிரத் துளைத்துநின்றார்
- 503 மறைந்துமேதானிருந்து வஞ்சனையாக ராமர்
வாலிமடியவொரு வாளிதொடுத்தார்
- 504 வாலியுங்கீழ்விழுந்து ராமரைப்பார்த்து
மர்மமோ எந்தன்மேலே வஞ்சனையானோ
- 505 பக்ஷபாதமோ உமக்கு யோக்யந்தானோ இது
பரஹிம்சை செய்வதுங்கள் குலதர்மமோ
- 506 பரமபுருஷாரீர் என்னுடன் சொன்னாலந்தப்
பத்துத்தலைப்பூச்சியைப் பிடித்துத்தாரேனோ
- 507 பரிபூரணர் வாலியின்மேல் இரக்கமாக
பங்கஜக்கண்ணினாலே கிருபையளித்தார்
- 508 தெய்வக்கிருபையினாலே வாலியும்ப்போ
ஸ்ரீராமா இரட்சியுமென்று ஜீவனை விட்டான்

- 509 தாரைவந்துபுலம்பவே தாசரதியுஞ்சில
தத்துவங்கள் தானுரைத்துச் சோகந்தணித்தார்
- 510 தாரையுந்தான் தெளிந்து அங்கதன்கையால்
சகல கர்க்கும் பண்ணி வாவிதனக்கு.

சுக்கிரீவ பட்டாபிஷேகம்.

- 511 தாசரதி தம்பிகையால் சுக்கிரீவருக்கு
சகலஸாம்பிராஜ்யத்தோடே பட்டமுங்கட்டி
- 512 அபிராமர் கிருபையாலே அரசும்பெற்று
அந்தப்புரமடைந்தார் அன்றைக்குத்தானே
- 513 பத்தினியுடன் மோகித்துச் சுக்ரீவ ராஜன்
பரமர் சொன்ன வாக்கியத்தைத் மறந்திருந்தான்
- 514 அபிராமர்லக்ஷுமணர் தன்னையழைத்து (அந்த)
அறிவு கெட்ட வானரத்தை இங்கழை என்றார்
- 515 கிஷ்கிந்தாபுரிவந்தார் லக்ஷுமணரும்
கதிகலங்கிப் பயந்தார்கள் வானரங்களும்
- 516 நினைவுகெட்டசுக்கிரீவனே நெடுநாளாச்சே (என்று)
அதட்டியேலக்ஷுமணர் அதிகோபங்கொண்டார்
- 517 உரிமையுடன் சுக்கிரீவன் வெளியில்வந்து
உவமையில்லா லக்ஷுமணர் பாதம்பணிந்தான்
- 518 அறிவுமயங்கினேன் அபசாரமய்யா
அபிராமர் சந்திக்குப் போகலாமென்றார்
- 519 படைகளுஞ்சூழ்ந்துவர சுக்கிரீவ ராஜன் வந்து
பாரளந்தார்திருவடி பணிந்துநின்றார்
- 520 அடிபணிந்தராஜனை அபிராமர் பார்த்து
அங்கங்கே தேடிவரச் சேனையனுப்பும்
- 521 அன்புடைய ஹதுமாரை அருகழைத்தார்
அடையாள மோதிரத்தைக் கையிற்கொடுத்தார்
- 522 தெற்குத்திசைகடந்து சீதையைக்கண்டு
திரும்பிவருவீரென்று ஆசீர்வதித்தார்
- 523 ஆசீர்வாதங்கள் பண்ணி அபிராமரும்
துதர்களை நாலுதிக்குஞ் சொல்லியேவிட்டார்

- 524 மலைகளும் காடுகளும் வழிகடந்து
பிலந்தாண்டி மஹேந்திர மலையைக்கண்டாள்
- 525 சீதையைக்காணாத காரணத்தினால் தங்கள்
சீவனை விடுவோமென்று சிந்தனைசெய்தாள்
- 526 அந்தவேளை தன்னிலே சம்பாதிக்கண்டு
அந்தனைபேரையுங்கிட்ட அழைத்துக்கொண்டு
- 527 அறிவுகெட்டதசமுகன் அந்தப்புரத்தில்
அசோகவனந்தனிலே அம்மனிநுக்காள்
- 528 ஸாகரந்தாண்ட உங்களால் ஆகுமேயானால்
ஜானகியை இப்பொழுதே காணலாமென்றாள்
- 529 ஸாகரமென்றவுடன் அத்தனைபேரும்
தாண்டுதற்கு எங்களாலே ஆகாதுஎன்றார்.
கிஷ்கிந்தாசாண்டம் முற்றிற்று.

சுந்தரகாண்டம்.

ஹநுமார் கடல்தாண்டதேல்.

- 530 வாயுகுமாரரும் மஹேந்திரமேறி
வானமட்டும் மலைபோல வளர்ந்துகின்றார்
- 531 விருக்ஷங்களும் செடிகளும் வேறுடன் சாய
பக்ஷிராஜன் போலேயவர் பறந்துவந்தார்
- 532 வரும்வழிதனில் ஒரு ராக்ஷசிகண்டு (என்)
வாய்தான் வழியுனக்குப் போகலாமென்றாள்
- 533 ஹநுமாரும் அனுகூலமாகவே எண்ணி
ஆழிதன்னை ஆகாசந்தன்னிலெறிந்து
- 534 வாயில் புகுந்து செவியாலே குதித்து
மணிமோதிரமதனைக் கையிலேந்தினார்
- 535 சுற்றிலும் பொன்னுலமைந்த இலங்கைநகரில்
ஸ்ரீராம தூதவனும் வந்து குதித்தார்
- 536 தங்குதடையில்லாதே ஹநுமான்வர
சத்துருவைக்கண்டுமந்த லங்காதேவியும்
- 537 நில்லடா நீயாரென்ன லங்கணியப்போ
நெற்றியிலே அறைப்பட்டு நிலத்தில் வீழ்ந்தாள்

- 538 அறிவுதெளிந்துமந்த லங்காதேவியும்
ஹநுமானிவர் தானென்று அறிந்துகொண்டாள்
- 539 அழிந்தது ராவணுடன் இலங்கையென்று
அலறியேலங்கணியும் சீவனைவிட்டாள்
- 540 மாருதியுந் திரிகூட மலையைவிட்டு
மைதலியை மாநகரம் எங்கிலுந்தேடி
- 541 அரக்கனுட கோட்டைகள் கொத்தளங்கெல்லாம்
ஆராய்ந்து பார்த்துவந்தார் அந்தப்புரத்தில்
- 542 மின்னல்நிறமொத்த ராஜ கன்னிகைகளும்
மூவேழு உலகத்துள்ள மங்கையர்களும்
- 543 பாதாள லோகத்து நாக கன்னியர்களும்
பலவிதமாதர்களைப் பார்த்துமேவந்தார்
- 544 மண்டோதரியைக்கண்டே மாருதியப்போ
வடிவழகையுங்கண்டு மயங்கினின்றார்
- 545 அரிஅரி என்னபுத்தி மயங்கினின்றேன்
அரக்களை இச்சிப்பாளோ ஆதிலக்ஷ்மியும்
- 546 அம்மனுட அடையாளம் ஈதல்லவென்று
அசோகவனத்திலே ஹநுமார்வந்தார்
- 547 செந்நாய்கள் சூழ்ந்திருக்க மான்பேடுபோல
சீதையும் ராக்ஷசிகள் நடுவிருந்தாள்

சீதையை ஹனுமார் காணுதல்

- 548 ஸ்ரீராம ராமவென்று சிந்தனைசெய்து
சீதாபிராட்டியாரும் சோகித்திருந்தாள்
- 549 மாதாவைக் கண்டுகந்த பாலகரைப்போல்
மாருதியும் மைதலியைக் கண்டுமகிழ்ந்தார்.
- 550 மரத்தின் கிளையின்மேலே மறைந்துகொண்டு அவர்
வைத்தகண் வாங்காமலே பார்த்துமிருந்தார்
- 551 அதிகாலேவேளை தன்னில் தசமுகனும் அந்த
அபிராமர் நாயகியை மனதிலெண்ணி
- 552 அந்தப்புரத்திலுள்ள பெண்களுடனே
அழகான வாத்தியங்கள் கோஷத்துடனே

- 553 தசமுகனங்கேவர சீதாதேவியும் அப்போ
தெய்வகெதியோவென்று சிந்தைமடிந்தாள்
- 554 மகிழ்ந்துமே எந்தனுடன் மஞ்சத்திருக்க
மனதுதா னெப்போவரும் மைதலி நோக்கு
- 555 எதிரற்ற செல்வத்துடன் போகபாக்கியமும்
யௌவனந்தப்பிவிட்டால் எதுக்குதவும்
- 556 பட்டமகிஷியையென் வண்டோதரியை
பணிசெய்தடப்பந்தாங்க பக்கத்திலவைப்பேன்
- 557 தென்னிலங்கை கண்டறிந்து ஸாகரந்தாண்டி
ஸ்ரீராமர்வருவரென்ற சிந்தையைவிடு
- 558 தசமுகன்சொல்லலுமே ஜானகியப்போ
திக்காரம்பண்ணியொரு திரணத்தைப்பார்த்து
- 559 ஸ்ரீராமர்வந்திடுவர் எட்டுநாளையில்
(உன்) தசவாயில் மண்ணறைந்து என்னையுமீட்பர்
- 560 சீர்தூக்கிப்பார்த்து மென்னைக்ஷமையுங்கேட்டு இப்போ
ஸ்ரீராமர் பக்கமென்னைச் சேர்ப்பாயென்றான்
- 561 சீதையுஞ்சொல்ல ராவணன் ஆங்காரத்தோடே
சீறியேகண்சிவந்து வார்த்தையுஞ் சொல்வன்
- 562 திங்களெட்டில் என்னுடனே சேராதேபோனால் உன்னைத்
துண்டு துண்டாய் உன்தேகத்தைத் துணித்தெறிவேன்
- 563 தசமுகன் சொல்லலுமே சீதாதேவியும்
சிந்தைமிகவும்நொந்து வார்த்தையுஞ்சொல்வன்
- 564 வையகத்துப் பெண்களைப்போல் எண்ணி என்னையும் நீ
மரியாதையில்லாதே வார்த்தை சொல்லாதே
- 565 வந்து வந்து அதட்டுறய் மதமுண்டோடா நீயும்
வசைகள் கேளாதேஎந்தன் வாயினுலிப்போ
- 566 (உன்) வஞ்சனையெல்லாமறிவேன் பிதற்றாதேடா எந்தன்
தஞ்சமான ராமர்வந்துன் தலையைத்துணிப்பர்
- 567 மைதலியுஞ் சொல்லலுமே ராக்ஷதனப்போ
வாளெடுத்து ஒங்கிவந்தான் கொல்லநினைத்தே
- 568 வண்டோதரி கண்டுமகா லக்ஷுமிஎன்றே (எண்ணி)
வழிமறித்துக் கையினாலே தடுத்துவிட்டாள்

- 569 ராவணன் ஹபானபின்பு ராக்ஷசிஎல்லாம்
பக்ஷணஞ்செய்வோமென்று பயங்காட்டினான்
- 570 சுற்றிலும் உறுமிநின்ற ராக்ஷசியெல்லாம்
சற்று மயக்கமாகத்தா னிருக்கையில்
- 571 அம்மனும் மரத்தினடி தன்னிலேவந்து (தன்)
ஆவியை விடுவோமென்று சிந்தைபண்ணினான்
- 572 அந்தவேளை கண்டுமந்த ஹ்ருமாரும்
எந்தவிதம் சீதையைநாம் காணலாமென்று
- 573 ஸ்ரீராமர் சத்கதையைச் சொன்னோமேயானால்
சீதையும் நம்மையிப்போ நம்புவார்களென்று
- 574 பூர்வத்தில்தசரதர் யாகஞ்செய்ததும்
புத்திரர்கள் நாலுபேர்கள் வந்துதித்ததும்
- 575 தனுஸொடித்து ஜானகியை மணஞ்செய்ததும்
தாயார்கைகேயி வரத்தால் வனம்வந்ததும்
- 576 மாய்கையினால் மாரீசன் பொன் மானாய் அந்த
மான்பிடிக்கஸ்ரீராமன் பிரிந்துசென்றதும்
- 577 மைதலியைராவணனும் கொண்டுபோனதும் எல்லாம்
வைதேகிகாதினில்விழ மாருதிகொன்னார்.

ஜானகி கணையாழியைத் தரிசித்தல்.

- 578 அம்ருத வருஷம்போலே சரித்திரந்தன்னை அப்போ
அன்புடனே காதைவைத்துக் கேட்டுமிருந்தாள்
- 579 காடெல்லாஞ் சீதையரைத் தேடிவந்ததும்
கவந்தனைக் கொன்றுபம்பைக் கரைவந்ததும்
- 580 சுக்கிரீவன் தோழமையைத் தாண்டைந்ததும்
சூரனானவாலியைத் துணித்தேறிந்ததும்
- 581 சடுதியாக வானரங்கள் தேடிவந்ததும்
சாகரத்தையநுமான் தாண்டிவந்ததும்
- 582 மாருதியுஞ்சொல்லிப் பின்பு கீழேயிறங்கி
ஜானகியின் அடிபணிந்தார் (மரி) யாதையுடன்
- 583 பணிந்திட்ட அநுமாரை ஜானகி பார்த்து
பாவிராவண உனக்குப் பலருபமோ

- 584 வகைவகையாய் ரூபங்கொண்டு வந்ததட்டுறாய்
(உந்தன்) வஞ்சனை எல்லாமறிவேன் போடாபோவென்றாள்
- 585 சீதையரைப் பார்த்ததுமார் சிந்தையேனம்மா நான்
ஸ்ரீராமர் தூதன் தான் சந்தேகம் வேண்டாம்
- 586 அடையாளமோதிரத்தைக் கையிற்கொடுத்து
அன்புடைய அநுமாரும் அடிபணிந்தாள்
- 587 ஆழிதன்னை கண்டவுடன் ஜானகிதேவி
ஆனந்தஸாகரந் தன்னிலமிழ்ந்தாள்
- 588 ஸிரஸின்மேலேவைத்துச் சிந்தைமகிழ்ந்து பின்பு
திருமார்பிலாழிதன்னைச் சேர்த்துமனைத்தாள்
- 589 வாரும்பிள்ளாய் அநுமாரே மங்களவாழ்வே
(என்) மன்னவரும் இனையோருஞ் சுகமோவென்றாள்
- 590 ஸ்ரீராமரின் தூதவனாய் வந்தஉமக்கு
செய்யும்பிரதிபகாரம் ஒன்றையுங்காணென்
- 591 அப்படியேநானுமொன்றும் அறியேனம்மா உங்கள்
அபயஸ்தம் வேணுமென்று வணங்குகின்றார்
- 592 மாருதிவணங்கிற்கு ஜானகியம்மன்
வாழ்த்துகின்றாள் சிரஞ்சீவியாயிருமென்று.

ஹநுமார் அசோகவன மழித்தல்.

1.வது மெட்டுப்போல்

- 593 சூடாமணிகொடுத்து சீதையரு மனந்தேறி
ஸ்ரீராமர் தன்வரவை பார்த்துமிருந்தாள்
- 594 அடையாளம் வாங்கியந்த அநுமாரும் ஆலோசித்து
அசோகவனமழிக்க அங்கே குதித்தார்
- 595 கபடமாய்க்கொண்டுவந்த கள்வனைக் காண்போமென்று
கருதியே சோலைதன்னை அழிக்கலுற்றார்
- 596 ஜானகியருகிருக்கும் தங்கவிருகுகங்களொழிய
சகலசெடிமரமும் முறிக்கலுற்றார்
- 597 அசோகவன மழிய ராகுதர்கள் கண்டவுடன்
அவறியே தசமுக என்ண்டையிற் சொன்னாள்

- 598 (அய்யா) வானரம் ஒன்றுவந்து மைதலியைக்கண்டுபேசி
வனங்கள் செடிமரங்கள் எல்லாம் அழித்து
599 இல்லாத உதாசினங்கள் எங்கனையுஞ் சொல்லிவைத்து
எங்கேயானாலுஞ் சொல்லென்று ஓட்டியேவிட்டான்
600 ராசுதர்கள் சொல்லலுமே ராவணன் மனம்புழுங்கி
ரோசத்துடன் சேனைகளை அனுப்புமுன்னான்.

2-வது மெட்டுப்போல்

- 601 வந்தவந்தசேனையெல்லாம் மாருதியப்போ
மடியவே தானடித்தார் மரத்தினுலே
602 எதிர்த்துவந்தசேனைகள் எல்லாமடிய
மதத்துடன் வினோதமாய் மகிழ்ந்திருந்தார்
603 சதுர்புகனஸ்திரத்தால் (இந்திர)சித்தனுங்கட்ட (அப்போ)
சத்தியத்தில் கட்டுப்பட்டார் சர்க்குணமூர்த்தி
604 ஜயத்துடன் ஹநுமாரைக் கட்டியிழுத்து வந்து
தசமுகனண்டையிலே கொண்டுபோய்விட்டான்
605 அரக்கனும் ஸிம்மாஸனந் தன்னிலிருக்க
அனுமான் நாம்கீழிருக்க லாகாது என்று
606 வளைத்துவாலைச்சுருட்டி ஆஸனமாக
வாளரக்கனுக்கு மேலே வளர்ந்துநின்றார்
607 உன்மத்தன் போலேயிருக்க ராவணன்கண்டு
உதடுகள் துடிக்கவே கண்கள்சிவக்க
608 அந்தப்புரத்தினிலே நீ எப்படிவந்தாய்
ஆரடாநீ சொல்லாயென்று ராவணன் கேட்டான்
609 ஆரென்று கேட்டாய்என்னை அரக்காரீயும்
(நீ) அமைதியுடனே கேட்டால் அறியச்சொல்வேன்
610 அபிராமர் நாயகியைத் திருடிவந்த (உந்தன்)
அசோகவனமழிக்க (உன்)னாவிடொழிக்க
611 (உன்) தசமண்டையுந் துணிக்கச் சரந்தொடுக்கும்
பூரீராமர் தூதன்நான் தெறிந்துகொள்ளடா

- 612 அபிராமர் தூதன் என்னை அறிந்துகொள்ளடா
(என்று) அதுமாருஞ் சொல்லலுமே அரக்கன்பொங்கி
- 613 அண்டையிலேயிருக்கும் தூதானேப்பார்த்து
ஆயுத்தினிலிவனை வெட்டுங்களென்றான்
- 614 கோல்லவே ஆகாதென்று விபிஷணரும்
கொஞ்சமாய் ஆக்கினையைச் செய்யலாமென்றார்
- 615 குரங்கு தன் வாலிலே துணியைச்சுற்றி
கொளுத்துங்கள் கூத்தாடும் பார்க்கலாமென்றார்
- 616 பட்டணத்திலுண்டான பட்டாடைகளும்
பலவிதஉருமாலை பட்டுச்சேலையும்
- 617 இருந்ததெல்லாம் வாரிவந்து வாலிலேசுற்றி
இழுத்துக்கொண்டு போய் அதைக் கொளுத்திவிட்டான்
- 618 ஹதுமாரும் அனுசுலமாகவே எண்ணி
ஆகாசம் எழும்பிவாலைச் சுழட்டிவிட்டார்
- 619 சுழட்டவே லங்கைஎங்குஞ் சூழ்ந்துகொண்டு
சுடர்விட்டு நின்றெரிந்து தூள்பறந்தது
- 620 தென்னிலங்கை தன்னைச்சுட்டுக் கோட்டைபரத்தி
திரும்பவுஞ் சீதையுட அருகில்வந்தார்
- 621 சீதையம்மன் சூடாமணி இரத்தினங்கொடுத்து
ஸ்ரீராமர் அருகிலேபோய் வாருமென்று
- 622 ஆசீர்வாதங்கள் பண்ணி ஜானகிதேவி
அன்புடனே அதுமாரை அனுப்பிவைத்தாள்
- 623 ஸாகரந்தாண்டியே மாருதியப்போவந்து
ஜாம்பவந்தர் முதலான பேர்களுடனே
- 624 மைதலியைக்கண்டுவந்த சந்தோஷத்தாலே
மதுவனந்தானழித்து விடாய்கள் தணிந்து
- 625 காகுஸ்த ராமருட சந்திதிவந்து
கண்டேன் சீதையை என்று அடிபணிந்தார்
- 626 கலியாணராமர் மெத்த மனமகிழ்ந்து
கனபிரியத் தோடவரைக் கையாலணைத்து
- 627 என்னை கினைத்தாளோ ஜனகியாளும்
எந்தவிதமிருக்கிறான் உரையுமென்றார்

- 628 (அந்த) ராவணன்டிமை ராக்ஷசிகள் நடுவில்
(வேடர்) வலையிலகப்பட்ட மான் போலேயிருக்காள்
- 629 மாதம் ஒன்றுபார்ப்பேன் அவர் வாராமற்போனால்
மாய்த்துக்கொள்வேன் ஜியனை நான் சத்தியமென்றான்
- 630 ஹதுமானுரைத்திட ஸ்ரீராமருங்கேட்டு
ஆனந்தத்துடன் ஒரு உத்தரம் சொல்வர்
- 631 தீராதமனக்கவலை தீர்த்தஉமக்கு (நான்)
செய்யும் பிரதி உபகாரமொன்றையுங்காணேன்
- 632 நாணுமக்கு ஒன்றுமே செய்யவறியேனெங்கள்
நால்வருடன் ஐந்தாம்பேரா யிருக்கவென்றார்
- 633 ஹதுமாருஞ் சூடாமணி தன்னைக்கொடுக்க
அபிராமர்கண்டுமெத்த ஆனந்தங்கொண்டார்
- 634 எழுபதுவெள்ளஞ்சேனை வானராளுடன்
இசைந்து வழிநடந்து மஹேந்திரஞ்சென்றார்.
- சந்தரகாண்டம் முற்றிற்று.

உயுத்தகாண்டம்.

ஸ்ரீராமர் கடலில் அணைகட்டுதல்.

2-வது மெட்டுப்போல்.

- 635 சூரஹதுமாரும் சுக்கிரீவரும்
துரிதமாய் இலங்கைக்கு போகத்துரையாய்
- 636 வாயுகுமாரரும் முன்னேநடக்க
வானர சேனைகளும் பின்னே நடக்க
- 637 அங்கதராஜனும் முன்னே நடக்க
அபிராம ஸக்ஷமணரும் பின்னே நடக்க
- 638 சமுத்திரராஜனும் வரவேஎண்ணி
தருப்பையின்மேற் பள்ளிகொண்டார் தாசரதியும்
- 639 ஆலசியமாயிருக்கும் அம்புதியின்மேல்
அபிராமர் கண்டுமப்போ அகிகோபமாய்
- 640 ஸக்ஷமணு பாராயிந்த ஸாகரந்தன்னை
நேமத்துடனே யழைத்தும் ஸக்ஷியமின்னை

- 641 தனுஸுடன் பாணந்தன்னைக் கொண்டுவாதம்பி
இந்தஸாகர ராஜனுட தாமஸமென்ன
642 ஓங்காரத்துடனேயவர் ஒருபாணத்தால்
உண்டான ஜலங்களெல்லாம் உரிஞ்சுவடித்தார்
643 அம்புதி மிகநடுங்கி அவர் பாணத்தால்
அபிராமர் ரண்டையிலே வந்துபணிந்தார்
644 ஆழியிலிருக்கும் பொல்லாமச்சங்களுட
அருஞ்சண்டை தீர்க்கப்போனேன் பிழைபொருமென்றார்
645 நளன் தொட்டால் மலைகளும் மிதக்கும்ராமா
நானும் முதுகுதேன் அணையுங்கட்ட
646 அப்படியே ராகவரும் ஆக்கினைசெய்ய
ஹநுமாரும் வானர சேனைகளுமாய்
647 கொடுமுடிகள் பர்வதங்கள் பாரைகளெல்லாம்
கொண்டுகொடுக்க நளன் அணையடைக்க

ராவணன் மந்திராலோசனை.

- 648 ஸ்ரீராமர் சேனையுடன் சுவேலமலைமேல்
நளனாலே வீடமைத்து ராமரிருந்தார்
649 அபிராமர் சேனையுடன் வந்திருக்கவே
அரக்கனுங்கேட்டுமதை ஆலோசித்தான்
650 ஆஸ்தான மண்டபத்தில் ராவணனப்போ
அமைச்சர் சபையோருடன் கொலுவமர்ந்தான்
651 பக்திபெரிதானதம்பி விபீஷணரப்போ
பத்துத்தலை ராவணனைப்பார்த் தேதுசொல்வர்
652 அண்ணுகேளும் ரகுபதியும் அணையடைத்து
அரைக்கணமே வந்துவிட்டார் சுவேலமலைமேல்
653 ஜானகியை கொண்டுவிட்டு சக்கியமாய்ப் போனால்
ஸ்ரீராமர் தயவால் லங்கை சித்திக்குமென்றார்
654 அப்படி விபீஷணரும் சொன்னவுடனே
அரக்கனிராவணனும் சீறியேசொல்வான்
655 ஏழைமனது தம்பி உன்மனதிப்போ
ஏலியைக் கண்டு பூனையும் ஏங்கிநிற்குமோ

- 656 நரமனுஷர் ராக்ஷதர்க்குப் பக்ஷணமாச்சே
ராமனைவணங்கும் புத்தி நன்றாகச்சொன்னாய்
- 657 நன்றாகயிருக்குதென்று ராவணனப்போ
நாலாறு முகத்தையும் ஆட்டிச்சிரித்தான்
- 658 பரியாஸம் பண்ணலுமே விபீஷணரும்
பத்துமுகந்தன்னையுமேபார்த்தேது சொல்வர்
- 659 ராமனை நானென்றும் நாம் ராக்ஷதாளென்றும்
ராமநாயகி ஜனகன் பெண்ணை நற்சிறையென்னும்
- 650 தசமுகனும் உண்டுஎன்றும் தீரன்நானென்றும்
சிவனுடகைலாஸத்தை எடுத்தோமென்றும்
- 661 ஈடில்லாத லங்கையுண்டு பாக்கியம்உண்டு
ஏழுமதில் உண்டுஎன்றும் ஏண்ணவும் வேண்டாம்
- 662 சத்துத்தித்தானந்தம் ஸ்ரீராமமூர்த்தியும் (அவர்)
(பஞ்ச) சக்தியுமே வந்துதித்தான் ஜானகியாக
- 663 அமரானைக் காக்கவந்த ஆதிமூர்த்தியை
அளவிடமுடியாது அவர்மகிமை
- 664 (சுவாமி) விஷ்ணுவே வந்துதித்தார் சப்தாவதாரம்
சரணமடைந்தால் நல்ல சாயுச்சியமுண்டு
- 665 திரும்ப எனக்குப்புத்தி சொல்லாதேயென்று
திரஸ்காரம் பண்ணியந்த ராவணன்சொல்வன்
- 666 பரப்பிரம்ம மூர்த்தியிந்த ராமனுமான்
பஞ்சசக்திஸ்வரூபமே ஜானகியானால்
- 667 பரவஸ்து பக்திபண்ண வேண்டாமென்தம்பி (நான்)
படைபண்ணிச் செத்தேனனால் பதல்பெறலாம்
- 668 அப்படியே தசமுகன் சொன்னவுடனே
அன்புடைய விபீஷணர் என்னென்றுசொல்வர்
- 669 ஒருவானரம்முன்வந்து சீதையைக்கண்டு
இரகசியமாகப்பேசி வனம் அழித்து
- 670 உன்னெதிராய் வந்திருந்து உத்தாரம்பேசி
(நீ) வாலில்லுட்டதீயினாலே லக்கையைச்சுட்டு
- 671 தென்னிலங்கை சுட்டுவிட்டு ஜயத்துடன் போன
சேதியொன்றுந் தெரியாதோ அண்ணாவுனக்கு

- 672 அதினுலுந் தோன்றவில்லையே அண்ணு உனக்கு
(உன்) ஆகாதபுத்திதன்னை விட்டுவிட்டிப்போ
- 673 அபிராமன் நாயகியைக் கொண்டுபோய்விட்டால்
அழியாமல் இருக்கலாம் இலங்கைமலைமேல்
- 674 இப்படி விபீஷணனும் சொன்னவுடனே
இராவணனுங் கோபங்கொண்டு காலதோஷத்தால்
- 675 நம்முடைய மனம் போல கேளாதவுன்னை
ராஜ்ஜியப்பிரஷ்டனாகத் தள்ளிப்போடுவேன்
- 676 நரமனுஷன் ராமனையும் உன்னையுமாக
(அரை) நாழிகையில் கொன்று கதியடையவைப்பேன்

விபீஷணர் ஸ்ரீராமரைச்சரண் அடைதல்.

- 677 அதட்டி இராவணனும் சொல்லவேகேட்டு
அன்புடைய விபீஷணர் என்னென்று சொல்வார்
- 678 தாறுமாருஞ்சொல்லும் உந்தனோடேயிருந்து
சுவாமிக்குச் சத்துருவாய் ஆகவுமாட்டேன்
- 679 ஏற்றமுள்ள ராமர் அணை யிட்டவிடத்தே
(என்)னிச்சைப்படிக்குப் போறேன்னன்றே எழுந்தார்
- 680 ஆதரவான மந்திரி நான்குபேருடன்
ஆகாசவழியாய் ராமனருகிற்சென்றார்
- 681 அபிராமா ரகுநாதா சரணமய்யா
விபீஷணன் என்று சொல்வாள் பேருமெனக்கு
- 682 சரணஞ்சரணமென்று சொல்லவேகேட்டு
தாசரதி தன்சேனையை கையாலமர்த்தி
- 683 ஸ்ரீராமா சரணமென்ற பேர்களைநானும் (அவாள்)
சிந்தையின் பயங்கலெல்லாம் தெளியவைப்பேன்
- 684 பயமொழித்து பக்தர்களை காத்தாலொழிய
படைபண்ணி ஜயிக்க நம்மால் ஆகாதுதம்பி.

ஸ்ரீராமர் விபீஷணருக்கு அபயமும் அரசும் கொடுத்தல்.

- 685 அப்படியே ஸ்ரீராமர் சொன்னவுடனே
அன்புடைய சுக்கிரீவன் ஏதென்று சொல்வன்

- 686 சூது பண்ணும் ராக்ஷதாளே நம்பவேண்டாம்
(என்று) சொல்லி வணங்கி நின்றார் சுக்கிரீவரும்
- 687 சுக்கிரீவர் சொன்னவுடன் ஹனுமாருங்கேட்டு
உத்தம விபீஷணரை உகந்துசொன்னார்
- 688 ஹனுமாரும் சுக்கிரீவரும் சொன்னவுடனே
அபிராமர் கேட்டுமதை அமைதியுடனே
- 689 ராக்ஷத ராவணனே என்னிடம்வந்து
ராமா சரணமென்றால் நானேயழைப்பேன்
- 690 ஜானகியை விட்டாலும் விட்டுவிடுவேன்
சரணமென்ற பேரைவிடச் சம்மதமாகேன்
- 691 அன்புடனே ராமர்சொல்லி அழைத்தவுடனே
அண்டையில் விபீஷணரும் அடிபணிந்தார்
- 692 பக்ஷமுடன் ராகவரும் எடுத்திணைத்து
பட்டாபிஷேகஞ்செய்தார் லங்காபுரியை
- 693 ஆதரவாய் மந்திரிமார் தங்களுடனே
அன்புடன் விபீஷணரும் (ராமர்) அருகிலிருந்தார்
- 694 சுற்றிமதிலமைத்த லங்கைமலைமேல்
ஜயகோஷத்தோடிருந்தாள் ராமர்சேனையும்.

ராவணன் சுகசாரணரை அனுப்புதல்.

- 695 அபிராமர் சேனையுடன் வரைவக்கேட்டு
அனுப்பினானே சுகசாரணர்களை
- 696 தாசரதி சேனையின் பலங்கள் தன்னையும்
லாகரத்தில் அணையிட்ட சேதிகளையும்
- 697 அபிராமலக்ஷுமணர் ஆண்மைகளையும்
அங்கதசுக்ரீவனுட சேனாபலமும்
- 698 ஸ்ரீராமருட பலங்களைத் தெரிந்துகொண்டு
சிக்கிரமாய் இங்கேவந்து சேருங்களென்றான்
- 699 வானரரள் தன்னைப்போலே வேஷந்தரித்து
வந்திருந்தார் ஸ்ரீராமர் படைநடுவிலே
- 700 சுகசாரணன் இரண்டுபேரும் வந்தலைவதை
சுக்கிரீவருடனே சொன்னார் விபீஷணரும்

- 701 வானரசேனையவானை வளைந்துகொண்டு
வானரம்போலேவந்த ராசுதாள்தன்னை
- 702 காலினாலும் கையினாலும் கல்லுக்களாலும்
பல்லினாலேயுங்கடித்து இம்மைபண்ணினான்
- 703 ராகவா சரணமென்று முறையிடவே
ராமருங்கிருபையுடனே அழையுமென்றார்
- 704 இருவரையும்பிடித்து சுக்கிரீவரப்போ
ரகுபதியண்டையிலே கொணர்ந்துவிட்டார்
- 705 வாரும்பிள்ளாய் சுகசாரண இங்கே
வந்தகாரியந்தன்னை சொல்லுங்களென்றார்
- 706 ராவணன் அனுப்பிவைக்க நாங்களும்வந்தோம்
ராமருடசேனாபலம் அறிந்துமேகொள்ள
- 707 சாரணர்சொல்லலுமே ராமருங்கேட்டு
வீரமுடன் சேதிகளுஞ் சொல்லியேவிட்டார்
- 708 சூரஹதமாருடன் சுக்கிரீவரும்
அதிகூர வாலிபுத்திரன் அங்கதனுடன்
- 709 விச்வகர்மாபுத்திரனும் நளனுடனே
முக்கியமான மந்திரியாம் ஜாம்பவானுடன்
- 710 உன்தம்பி விபீஷணரும் தாசரதியாம்
என்தம்பி அதிகூரன் லக்ஷ்மணனுடன்
- 711 வந்திருக்கேன் சேனையுடன் என்று போய்சொல்லும்
மைதலியைக் கொண்டுவந்து விடவேசொல்லும்
- 712 ஸாகரத்தில் அணையிட்ட சேதியைச்சொல்லும்
ஜானகியைக் கொண்டுமிங்கே வரவேசொல்லும்
- 713 மைதலியைக் கொண்டுமிங்கே வாராதேபோனால்
வஞ்சகனை யுத்தம்பண்ண வரவேசொல்லும்
- 714 அந்தவார்த்தை கேட்டவுடன் சுகசாரணன்
அந்தக்ஷணம் ஓடிவந்தான் ராவணனிடம்
- 715 இங்கிதமறிந்துவர அனுப்பிவைத்தீரே
இராமருட தயையாலே தப்பியேவந்தோம்
- 716 வாய்திறக்கமுடியவில்லை அங்கேபோய்நின்றோம்
வானரான் கூடியேவந்து வளைந்துகொண்டார்

717 வானரான் எல்லவருமாய் வளைந்துகொண்டு (எங்கள்)
மாமிசத்தை கைக்குக்கொஞ்சம் பிச்சுமேபோட்டான்.

- சாரணன் ராவணனுக்கு பூரீராமர் முதலோரைக்காட்டல்
- 718 உப்பரிகை மேலேறி ராவணனுடன்
உச்சிதமாம் ராமர்சேதி சாரணன் சொல்வான்
- 719 கோடிசூர்யகாந்திபோலே வில்லுங்கையுமாய்
அதிகோபத்துடன் வீற்றிருக்கும் ராமரைப்பாரும்
- 720 சுற்றிநிறைந்திருக்கும் வானராளுடன்
சூரனானலக்ஷுமணன் வீரத்தைப்பாரும்
- 721 ஜானகியைக் கொண்டுவிட்டு சக்கியமாய்ப்போனால்
(ராமர்) தயவாலே லங்கையில் தரிக்கலாமென்றார்
- 722 சுக்சாரணர்கள் இதைச்சொன்னவுடனே
சீறியந்த ராவணனும் என்னென்றுசொல்வன்
- 723 கையினாலாகாத இந்த ரகுராமனை
கைகையும் பரதனுமாய்த்துறத்திவிட்டான்
- 724 (அவன்) பாரியைப் பிடுங்கிக்கொண்டு விட்டுவிட்டேன்நான்
பராக்கிரமங்கள்என்ன உண்டு (இந்த)ராமனுக்கிப்போ
- 725 போரும்போரும் நீங்கள் சொன்ன புத்திஎனக்கு
என்போகம்புஜித்தெனக்கு துரோகம்நினைத்தீர்
- 726 சத்துருவின் பக்ஷமாகப் பேசியேநீங்கள்
ஜானகியை விட்டுவிட புத்தியுரைத்தீர்
- 727 என்சரீரத்தை விட்டாலும் விட்டுவிடுவேன்
ஜானகியாள் தன்னைவிடச் சம்மதமாகேன்
- 728 பதினாயிரஞ்சேனையுடன் சேனாபதிகள் (யாவரும்)
படைக்குப்புறப்படவே ஆக்கினை செய்தான்.

சுகரீவன் தசகரீவன் முடிபறித்தல்

- 729 ஆக்கினை செய்துமிருக்க ராவணனிங்கே
ஆலவிருக்ஷமேறி யங்கே வானரான் பார்த்தார்
- 730 ஏழுகட்டரண்மனையும் உப்பரிகையும்
ஏழையோசனை இலங்கை விஸ்தாரங்களும்

- 731 வைரத்தினுலிழைத்த புஷ்பரதமும்
மாணிக்கத்தா லிழைத்த மண்டபங்களும்
- 732 அரக்கன் மார்பில் விளங்கும் பதக்கங்களும்
அடுக்கடுக்காய் காதிலுள்ள குண்டலங்களும்
- 733 தோளில்விளங்கும் துய்யகத்தி ஈட்டியும்
சுடரொளி போல்விளங்கும் கிரீடங்கள் பத்தும்
- 734 கையிருபதில்விளங்கும் கனகவளையும்
கழுத்துமுத்துமாலையும் கண்டஸரமும்
- 735 சொர்னத்தினுலிழைத்த சிம்மாஸனத்தில்
தசமுகன் விளங்குவதை வானரான் கண்டார்
- 736 ஆங்காரத்துடனே பார்த்துசுக்கீவனும்
ஆகாசம் கிளம்பியரக்கன் சிரத்திற்குதித்தான்
- 737 பயமச்சமன்றியிலே சுக்ரீவனந்த
பத்துத்தலையானுடனே யுத்தமும்பண்ணி
- 738 கைகளாலும் கால்களாலும் பல்லுக்களாலும்
கடித்துப்பத்துக் கிரீடங்களைப் பிடுங்கிக்கொண்டு
- 739 அப்படியே சுக்கீவன் உயரக்கிளம்பி
(அபி) ராமரிடம் கிரீடங்களை வைத்துப் பணிந்தான்
- 740 ஸ்ரீராமரும் சேனைகளும் சுக்ரீவரைக்கண்டு
சூரனென்று கொண்டாடிப்புகழ்ந்துமேகொண்டார்
- 741 ஸ்ரீராமர் சேனையுடைய கோஷமுங்கேட்டு
கிரீடங்கள் பத்துமிழந்து கிலேசமுங்கொண்டு
- 742 ராமர் வில்லுடனேநிற்கும் தீரமுங்கண்டு
நடுங்கிப்போய் ராவணனும் கீழிறங்கினான்
- 743 நாலுகோடி சேனையுடன் சேனாபதிகளை
நாலுகோட்டை வாசலுக்கும் காவலமைத்தான்

இராவணன் மாய்கையினாலாகிய ஸ்ரீராமர் சிரத்தைச்
சீதையிடம் காட்டுதல்.

- 744 மாய்கையினால் சிரமொன்று உண்டாக்கியே
மன்னரகுராமருட மதிமுகம்போல
- 745 அமைத்தந்தமுண்டந் தன்னைக்கொண்டிராவணன்
அசோகவனத்தில் வந்தான் சீதையருகில்

- 746 (உன்) பர்த்தாவின் சிரஸைநானும் கண்டித்தேபோட்டேன்
பரகதியடையவேநான் பண்ணியேவிட்டேன்
- 747 நேற்றைய ராத்திரிராமன் நித்திரைசெய்ய
உன்நாதனுடசிரஸை நான்வெட்டியேபோட்டேன்
- 748 ராமர் தலையைநானும் வெட்டியவுடன்
நாலுதிக்கும் வானரங்கள் ஓடியேபேரச்ச்
- 749 அதுமானும் சுக்ரீவனும் லக்ஷுமணனும்
அங்கதனும் ஜாம்பவனும் ஓடியேபோனார்
- 750 அதிரூபமாயிருக்கும் சிரஸைப்பாராய்
அடையாளமானகணையாழியும் பாராய்
- 751 மாம்ஸரத்தம் பெருகும் கிலேசத்தைப்பாராய்
வந்திந்தகதியடைந்த ரூபத்தைப்பாராய்
- 752 ஸ்ரீராமரை இனிநீயுங் காணப்போரூயோ
சேர்ந்துவிடும் எந்தனுடன் ஸிம்மாஸனத்தில்
- 753 அந்தவார்த்தை கேட்டுமந்த ஜானகிதேவி
அபிராமர் முகம்பார்த்து அகிசோகமாய்
- 454 அதிபாவி ராவணனும் வெட்டியெறிய
அற்றுகோகாலம் உமக்கு கதியடைய
- 755 கௌஸலையும் தசரதரும் சோகத்துடனே
காட்டுக்கனுப்பினார்கள் விசனத்துடனே
- 756 கௌசலை கேட்டாலிந்தக் கொடுமைதன்னை
கன்றிழந்த பசுவைப்போல் கதறுவாரே
- 757 அப்படியே நானுமிந்த இலங்கைதன்னிலே
அதிபாவி ராவணன்முன் சீவன்விடுவேன்
- 758 ஸ்ரீராமர் தன்னுடைய சோகத்தினாலே (தன்)
சீவனைவிடவேயந்தச் சீதை துணிந்தாள்
- 759 அபிராமர் தன்னுடைய சோகத்தினாலேதன்
ஆவியை விடவேயந்தத் தேவி நினைத்தாள்
- 760 அந்தவேளை தன்னிலொரு ராசுசன் வந்து
அபிராமர் சேனையுடன் (வந்து) வளைந்தாரென்றான்
- 761 இராமரும் இலங்கை வந்தா ரென்றவுடனே
இராவணனுங் கேட்டுமதைக் கண்கள் சிவக்க

- 762 அசோகவனத்தைவிட்டு ராவணனப்போ
ஆலோசனை பண்ணவந்தான் மந்திரிமாருடன்
- 763 ராவணன் போனபின்பு ஸ்ரீராமர் சிரஸும்
மாய்கையினால் ஆகாசத்தில் மறைந்ததப்போ
- 764 மறைந்தவுடனேயந்தத் திரிசடையும் வந்து
மாதா சீதாதேவியர்க்குத் தேறுதல் சொன்னான்
- 765 வானரங்கள் தங்களுட கோஷமுங்கேளாய்
வந்துவிட்டார் லங்கையினில் அபிராமரும்
- 766 தசமுகனைச் சிந்துசிந்தாய்சிதற அடிப்பர்
ராசுத சேனைகளை மடிய அடிப்பர்
- 767 இலங்காநகர் விபீஷணர் ஆளவேபோரார்
இரகுநாதர் உம்மைவந்து கூட்டியேபோவர்
- 768 எங்கள் இடையூறுகளை நீக்கவேபோரார்
எனக்கிச்சையான வரங்களைத் தந்துமே போவீர்
- 769 (அந்த) மங்களவார்த்தையைக் கேட்டு மைதலியாளும்
ஆனந்த ஸாகரந் தன்னி லமிழ்ந்தான்
- 770 ஆராதவிசனம் நீக்கி அகமகிழ்ந்து அந்த
அபிராமர் நாயகியும் சிந்தைகுளிரந்தான்

இராம இராவண முதல்நாள் யுத்தம்

1-வது மேட்டு.

- 771 ஸ்ரீராமர் சேனையுடன் சுவேலமலையைவிட்டு
சேனையுடன் கோட்டைதன்னை வளைந்துகொண்டு
- 772 அபிராமர் சேனைவந்து ஆரவாரிக்க
அரக்கனுந்தன்சேனையை யனுப்பிவைத்தான்
- 773 பலவித கத்திகூலம் வெட்டரிவார்கள்
பலவித ஆயுதங்கள் கையினிற் கொண்டு
- 774 அபிராமர் சேனைமேலே ஆயுதங்களால் அரக்கர்
அம்புவருஷங்களை வருஷித்தார்கள்
- 775 வானரவீரர்கள் மலை மரமுங்கொண்டு
மாய்த்திட்டார் ராசுதார்கள் சேனையை எல்லாம்
- 776 இருவர்சேனையும் மாண்டு (ரத்த) வெள்ளம் பெருக
பருந்தும்கழுகும்அங்கே வட்டமிடவே

- 777 இப்படியே ராக்கூதரும் வானரர்களும்
இரணகளத்தில் மாண்டுவிழ ராமருங்கண்டு
- 778 அதுமார் தோளில் ஏறி அபிராமர் எதிர்க்க
அரக்கனும் தேறிலேறி எதிரேவந்தான்
- 779 மலையின் சிகரம்போல் பத்துமுடிகளுடன்
மரங்கள் செடிகள் போலே இருபதுகையும்
- 780 மிருகசாதி பகைகள்போல் கண்கள் இருபதுடனே
மேகசஞ்சாரம்போல் பாசிப் பல்வரிசையும்
- 781 நடக்கும் பருவதம்போல் ராமர் எதிரேவந்து
ராவணனும்நின்று அட்டகாஸம் பண்ணினான்
- 782 ஏகவஸ்துவாய் நிறைந்த ராமருடனே கூடி
ராவணனும் பாணம்விட்டு யுத்தம்பண்ணினான்
- 783 ஸ்ரீராமரும் அநேகம் பாணங்கள் விட்டு
சிவநேரம் இரண்டுபேரும் போராடினார்கள்
- 784 அரக்கனுடதேரும் பத்துகையின் வில் அம்பும்
அழித்தார் இராவணனும் மூர்ச்சையடைந்தான்
- 785 தெளிந்து இராவணனும் எதிரில் நிற்க சுவாமி
ஸ்ரீராமர் பார்த்துச் சிவசேதியுஞ் சொல்வார்
- 786 ஜானகியைவிட்டு என்னைச்சரணமடைந்தால்
சாகாமல் இருக்கலாம் நீ இலங்கைமலைமேல்
- 787 சென்றுஉன் அரண்மனையில் யோசனைபண்ணிப்பின்பு
சேஷமுள்ள சேனையுடன் திரும்புவாய் என்றார்.
- 788 பரியாஸம் பண்ணராமர் தசமுகனும் அப்போ
பத்துத்தலையுங்குனிந்து அரண்மனைவந்தான்
- 789 வேதவதியின் சாபந்தான் பலித்ததோவென்பான்
விஷ்ணுவே இராமனாக வந்தாரோவென்பான்
- 790 நளகூபர் சாபங்கள் தான் பலித்ததோவென்பான்
(ஸ்ரீமத்) நரணரே படைபண்ண வந்தாரோ வென்பான்
- 791 ஊர்வசியின் சாபங்கள்தான் பலித்ததோ வென்பான்
(உண்)டான சாபமெல்லாம் ஒன்றுய்ச் சேர்ந்ததோவென்பான்
- 792 சீதை கண்டு நகைக்கவே ஸ்ரீராமர் கையால்
தெய்வமே அபஜயமும் பண்ணினாய் என்பான்

கும்பகர்ணன் வதை.

2 - வது மெட்டு.

- 793 தசமுகன் பாட்டனுடன் சொல்லியழவே
ஜானகியைவிட நல்ல சமயமீ தென்றான்
- 794 பாட்டனும் மதியுரைக்க (ப்பாவி) மகோதரனப்போ
படைபண்ணும்தம்பிரகும்பகர்ணனாலென்றான்.
- 795 மாடுகள் ஆடுகளை கும்பகர்ணன் மேலோட்டி
பேரிகை டமாரவாத்தியம் தம்பட்டங் கொட்ட
- 796 சப்தங்களைக் கேட்டவுடன் கும்பகர்ணனும்
சடுதியாய்க்கண்விழித்து எழுந்திருந்தான்
- 797 ஆயிரஞ் சகடத்துள்ள அன்னம்புசித்து
ஆயிரஞ் சாடியிலுள்ள கள்ளங்குடித்தான்
- 798 அண்ணாவே நீரெழுப்பிய காரியமென்ன
யார்கையினால் அபஜயமடைந்தீரென்றான்.
- 799 சீதையை எடுத்துவந்தேன் தெரியாதோதம்பி
(பூரீ) ராமர்கையால் அபஜயம் வந்ததுஎன்றான்.
- 800 அந்தவார்த்தை கேட்டவுடன் கும்பகர்ணனும்
(அகி) பலமுள்ள சூலாயுதம் தன்னைஎடுத்தான்
- 801 அதிகாயன் மகாகாயன் கூடவரவேயப்போ
(அபி) ராமருடன் யுத்தம்பண்ண வந்தே எதிர்த்தான்
- 802 சூஸ்திரம்போல் பூதவுருவரவே கண்டு (ராமர்)
சூதோ விபீஷணுஎன்ன சொல்லுவீரென்றார்.
- 803 சூஸ்திரமல்லவிது புதுமையுமல்ல
சூரர்க்குள் சூரனிவன் கும்பகர்ணனே
- 804 வானரசேனைகளெல்லாம் வந்துமெதிர்க்க
வாரிவாரி விழுங்கினான் கும்பகர்ணனும்
- 805 சூரரகுராமருட சேனைகளெல்லாம் அரக்கன்
செவியாலும் மூக்கினாலும் வெளியேவந்தான்
- 806 அபிராமர் கண்டுமதை அதிசயமாய்
அம்புலில்லுந்தானெடுத்து யுத்தமுஞ்செய்தார்
- 807 கனத்த சண்டைகள் செய்து கும்பகர்ணனும்
கைகாலுந்தறிபட்டுக் களத்தில் விழுந்தான்

இந்திரசித்து வதை

- 808 நிகும்பலை யாகம் பண்ண இந்திரசித்தனும் அதை
அபிராமரண்டையில் விபிஷணர் சொன்னார்
- 809 நிகும்பலை யாகமிப்போ நிறைவேறினால்
(அபி)ராமா உம்மகாரியம் அபஜயமென்றார்
- 810 தாசரதி கேட்டவுடன் (தம்பி) லக்ஷுமணனை
சகலவானராளுடன் அனுப்பிவைத்தார்
- 811 நிகும்பலையைக் கெடுத்து வாருங்களென்ன
ஆகாசவழியாய் அம்புமழைபொழிந்தான்
- 812 அந்தக்ஷணம் நிகும்பலை அழிந்தவுடனே
இந்திரசித்தன் கோபத்துடன் எழுந்துவந்தான்
- 813 எதிர்த்திட்ட இந்திரசித்தன் எதிரில்சென்று
ஏற்றமான இளையோரும் யுத்தமுஞ்செய்தார்
- 814 பிரபலமாய் யுத்தஞ்செய்து இந்திரசித்தனும்
பிரம்மாஸ்திரந்தன்னை விட்டான் லக்ஷுமணர்மேல்
- 815 ஹதுமாரும் சஞ்சீவிமலை கொண்டு வரவே
அபிராமர் மகிழ இளையோருமெழுந்தார்
- 816 எதிர்த்துப்படைதொடுக்கீஇருவருமாய்
இழுத்தொரு பாணம்விட்டார் இளையவரும்
- 817 அந்தக்ஷணம் இந்திரசித்தன் நிலத்தில்விழ
அதுகேட்ட ராவணனும் மனங்கொதித்து.

மூலபலச் சண்டை

- 818 மூலபலச்சேனைகளைச் சேர்த்தனுப்பவே
மோகனக் கணைகொடுத்தார் ராமருமப்போ
- 819 பார்த்தவிடமெல்லாம் ராமமூர்த்திரூபமாய்
பலராமராக நின்றார் படைநடுவில்
- 820 அங்கும்ராமன் இங்கும்ராமன் என்றடிக்கவே
தங்களுக்குள் அடிபட்டு(நற்)கதியடைந்தான்.

இராமபாணத்தால் இராவணன் இறந்தது

- 821 மூலபலப்படைகளும் தானொழியவே
மூர்க்கனிராவணனும் எதிர்த்து வந்தான்

- 822 அரக்கனும்வந்து அட்டஹாசம் பண்ணவே
அபிராமர் கண்டுமதை அதிவேகமாய்
- 823 எதிர்க்கவே இராவணனும் இரதத்திலேறி
இந்திரன் தேரின்மேலே ஏறியேராமர்
- 824 ஆதித்தன் போலவிருக்கும் (அபி) ராமரொளியும்
அம்புஜ பாதங்களும் ஷாணைநடையும்
- 825 காதளவுங் கண்மலரும் (கனி) வாய்முறுவலும்
காகுஸ்தரும் வில்லெடுத்தார் காலபாணம்போல்
- 826 தலை பத்தையும் அறுக்கத்தலைதுளிக்க
சதகோடித் தலைகளாய் தீரையிலுருள
- 827 அரக்கன் தொடுத்ததொரு பாணமுமப்போ
அபிராமர் நெற்றியினிற் பட்டுவிழவே
- 828 ஸ்ரீராமர் பாணம்பட்டுத் தேரும்முறிய
தசமுகன் தேரைவிட்டுக் கீழேகுதித்தான்
- 829 பத்மமலர்க் கையிரண்டும் நோகுமோன்று
பக்தியுள்ள அகஸ்தியர் பார்த்தேதுசொல்வார்
- 830 ஆதித்யஹிருதயந்தன்னை ஜபித்தீரானால்
அவன் தலை சிதறுமென்று அகஸ்தியர் சொல்ல
- 831 அப்படியே ஆதித்யஹிருதயஞ் செபித்து
அஸ்திரமும் வருஷித்தார் அபிராமரும்
- 832 ஸ்ரீராமர் தொடுத்ததொரு அஸ்திரங்களும்
தசமுகன் தேகமெல்லாம் துளைத்ததப்போ
- 833 தசமுகன் விட்டதொரு பாணங்கள் தன்னை
துண்டுதுண்டாக ஓடித்தார் ரகுபதியும்
- 834 பத்மமலர்க்கையிரண்டும் நோகுமோன்று
பக்தனும் விபீஷணனும் எடுத்துரைப்பன்
- 835 மஹாதேவர் வரத்தாலவன் மார்பிலுண்டம்ருதகடம்
மாரைப்பிளந்தால் சீவன் போய்விடுமென்றார்
- 836 மர்மம்அறிந்துமந்த ராமருமப்போ
மார்புதன்னில் இலக்குவைத்துப் பாணந்தொடுத்தார்
- 837 தலைசிதறி ராவணனும் பூமியில்விழ
தேவர்கள் மலர் சொரிய சுவாமி சிரசில்

- 838 அவனியின் தூள்களெல்லாம் ஆகாசம் செல்ல
அமரான் கைமலரெல்லாம் (சுவாமி) அருகில்விழ
தேவர்கள் துதி. 1வது- மெட்டு.
- 839 அம்புஜ கரத்தின் வில்லும் அம்பரத்தூணியுமிறக்கி
அபிராமமூர்த்தியரும் ஆயாஸந்தீரந்தார்
- 840 சங்கரர் சதுர்முகரும் சகலதேவானும்
அன்புடைய ராகவரைப்பார்த்துமுரைப்பான்
- 841 அகண்டராய்ப் பூரணராய் அசஞ்சலராய்
ஆனந்தமூர்த்தியாயும் ஆகியராமா
- 842 பூர்ணஸ்வரூபராய் போதவடியாய் நிறைந்த
புத்திக்கும் சாக்ஷியாகி நின்றிடுமராமா
- 843 திக்கெட்டும் கொண்டாட தசமுகனை
சிதறவிழவடித்த ஸ்ரீராமச்சந்திரா
- 844 மதர்த்திடும் ராவணனை வதைத்து இடர்கள் தீர்த்து
வானவர்கள் போற்றிசெய்யும் வைபோகராமா
- 845 உலகத்துள்ளோர் பயங்கள் நிவர்த்திசெய்தீர்
(உமக்) கென்னவரம் வேணுமென்று தேவருங்கேட்டாள்
- 846 தசமுகன் சண்டையில் (சகா) யமுஞ்செய்யவந்து
அனேகம் வானரசேனை மடிந்துபோனான்
- 947 எழுபதுவெள்ளஞ் சேனையும் குறையாமலே
எழுந்துவரவேணுமென்றார் ரகுபதியும்
- 848 வானரசேனகள் எல்லாம் பிழைத்திடவே
வஸந்தனும் வானுலகிலிருந்து வந்தான்
- 849 மடியவே ராவணனும் மண்டோதரியுங்கேட்டு
அந்தப்புரந் தன்னைவிட்டு அலறிவந்தாள்
- 850 தாசிமார் தங்களுடனே தலையெயிரித்தழுது
தசமுகன் விழுந்திட்ட இடத்தில் வந்தான்
- 851 ஆகாதகாலமன்றோ என்றாஜாவே நீரும்
ஜானகியை கொண்டுவந்து என்னைக்கெடுத்தீர்
- 852 மைதலியைக் கொண்டுவிட்டுச் சரணமடைந்தால்
மங்கலியமுண்டென்றேனே எந்தன் அரசே
- 853 வீரியமும் ஆண்மைகளும் எங்கேஒளித்திரின்று
பாரில்விழுந்து மடிந்தீர் பிராணநாயகா

- 854 இந்திரசித்தையும் பலியாகக்கொடுத்தீர் என்று
அம்புஜக்கையினால் மார்பிலடித்து அழுதாள்
- 855 கும்பமுலைமார்பில் கையாலடித்துக்கொண்டு
கொடேன்ராவணன்மேலே விழுந்தழுதாள்
- 856 விழுந்தழு விபீஷணு என்று சொல்லவேராமர்
விழுந்து கடகடவென்று புரண்டழுதார்
- 857 அண்ணாவே என்னையும்வெறுத்து விழுந்தாய்
நன்றாயிருந்தோமே நாமும் லங்கைதனிலே
- 858 மண்ணா மாட்டாதே நீயும் ராமர் பாணத்தால்
விண்ணா நடந்தாயோவென்று அழுதார்
- 859 ஸ்ரீராமலக்ஷுமணரும் தேறுதல் சொல்லியப்போ
சகலருக்கும் சம்ஸ்காரமுஞ் செய்யவேசொன்னார்
- 860 ஸ்நானம்பண்ணித் தலைவிரித்து விபீஷணரப்போ
தப்பாமல் சகலவர்க்கும் கர்மங்கள்செய்தார்.
- 861 தசமுகன் தாசரதிதனை அடைந்தானப்போ
(தென்) நிலங்கையை விபீஷணர் தானுமடைந்தார்.
- 862 சோதிரகுபதி தம்பி விபீஷணர்க்கு
சுபகரமாக லங்கைப் பட்டமுங்கட்டி
- 863 அபிராமர் கிருபையினால் அரசடைந்து (விபீஷணரும்)
அந்தப்புரஞ்சென்றார் வெகு சம்பிரமத்துடன்
- 864 (ஸ்ரீ)ராமருட ஆக்கினையால் அனுமார் விபீஷணரும்
சீதையரைத்தானழைக்கச் சென்றுநடந்தாள்
- 865 அசோகவனந்தனிலே (அம்மன்) அருகினிலே
அரைக்கணம் ஓடிவந்து பாதம்பணிந்தாள்.

சீதாதேவிக்கு ஹநுமார் ஜெயம்கூறல்.

2-வது மேட்டு

- 866 ஸ்ரீராமருஞ் ஜெயந்தன்னை அடைந்தாரம்மா
சிதறியே ராக்கூதாளும் விழுந்துபோனார்
- 867 மன்னவனார் ராகவரும் அழைக்கவே சொன்னார்
மங்களஸ்நானமும்பண்ணி வாருமென்றார்
- 868 ஸ்ரீராமர் உம்மையழைத்து வரவேசொன்னார்
ஸ்நானம் பண்ணிவாருமெங்கள் தாயாரே என்றார்

- 869 அசோகவனத்தில்நான் இருந்தவடிவை
அபிராமர் கண்டால் பிழைகள் வராது என்றுள்
- 870 சபைதன்னில் இப்படியுந்தான் போவார்களோ
ஸ்நானம் பண்ணிவாருமெங்கள் தாயாரே என்றுர்
- 871 திரும்பத்திரும்ப அவாள் சொன்னவுடனே
(சீதா) தேவியரும் தன்னுடைய காலதோஷத்தால்
- 872 மஞ்சள் நீராடியம்மன் ஆடையுடுத்தி
சர்வாபரணங்களுந் தரித்துக்கொண்டாள்
- 873 சுற்றிலும் முத்தாலமைத்த சிவிகையிலேறி
ஸ்ரீராமர் தன்னுடைய பக்கத்தில் வந்தாள்
- 874 பரப்பிரும்ம மூர்த்தியுட பக்கத்தில்வந்து இரு
பாதகமலத்திலம்மன் பணிந்துகின்றாள்.

சீதாதேவி அக்கினியில் குளித்து எழுந்தது.

- 875 சீதையைக் கண்டவுடனே ஸ்ரீராமருக்கப்போ
தீபத்தைக்கண்டகண்கள் நோவதுபோல
- 876 சிறை இருந்தவடிவமோ சீதாஇதுவும்
சிங்காரவன மிருந்தவடிவமோ இதுவும்
- 877 வாழ்வை இழந்திருந்த வடிவமோ சீதா
வாளரக்கனோடிருந்த வடிவமோ சீதா
- 878 துணிவாக வந்துநின்ற ஜானகியுன்னைச்
சுடவேணும் அங்கங்களைத் துண்டுதுண்டாக
- 879 சீதையைத் தசமுகனும் எடுத்துப்போனான்
ஸ்ரீராமருந் துர்பலமாய்த் திரும்பினாரென்று
- 880 ஜகத்தின் அபவாதங்கள் வாராதிருக்க
தசமுகனை ஸம்ஹரித்தோம் (தேவர்) இம்சையும்நீக்க
- 881 ஸ்ரீராமருக்குப் பாரியுண்டு நான்குதிக்கிலும்
சீதா நீ எங்கேயானாலும் நடவாயென்றுர்
- 882 அப்படியே அபிராமரும் சொன்னவுடனே
அதிசோகந்தா னடைந்தாள் ஆதிலக்ஷ்மியும்
- 883 அதுமாரை வானரானைப் பார்த்துமந்த ஜானகியும்
அக்கினி வளர்த்துத்தர அம்மனுங்கேட்டாள்

- 884 அக்கினியுந் தான்வளர்க்க இனையவர் அப்போ
ஆச்சியத்தைக் கொட்டியவான் எரியவிட்டான்
- 885 அம்மனும் அக்கினியின் அருகில்வந்து நின்று
சத்தியமாய் ஒருவசனம் தானுமுரைப்பான்
- 886 ஸ்ரீராமரைத் தெய்வமென்று (என்) சிந்தையில் எண்ணி
தசமுகனைத் திரணமடிக எண்ணியிருந்தால்
- 887 அக்கினியும் என் தேகத்தை தகிக்காமலே
அபிராமர் பாதம்வந்து சேரக்கடவேன்
- 888 ஆகாசம் பூமியுடன் பஞ்சபூதங்களும்
அபிராமர் சபையோரும் சாக்ஷிஎன்றான்
- 889 சத்தியமாய் சபதம்பண்ணிச் சபையோர்முன்னே
ஜானகியும் அந்தக்ஷணம் அனலிற்சென்றான்
- 890 பதிவிரதாக்கினியைத் தாங்கமாட்டாமல்
(இராமர்) எதிராகவந்து நின்றான் அக்கினிதேவனும்
- 891 அக்கினிபகவானும் அதிக தேஜஸுடனே
அபிராமர் எதிராக வந்துதுதிப்பார்
- 892 கற்பிதமாஞ் ஜகத்திற்குக் காரணரூபியை
கமலதளத்தில் வந்த கலியாணியை
- 893 பாஸ்கரனுடனே மதி இணையாகுமோ இந்த
பதிவிரதா தேவிக்கெதிர் ஒருவருண்டோ
- 894 அபிராமரிடத்திலே சீதாதேவியை விட்டு
அக்கினியும் அந்தர்த்தானம் தன்னையடைந்தான்
- 895 அந்தரத்துத் தேவர்களும் புஷ்பவருஷஞ்சொரிய
அபிராமர் ஜானகியை அழைத்துக்கொண்டார்.

ராமர் தசரதரைக்காணுதல்.

- 896 தாசரதி ஜானகியைச் சேர்ந்தவுடனே
தசரதர் ரகுபதியின் அருகில்வந்தார்
- 897 வைகுண்ட வாழ்பதியை ரகுபதியை
மைதலியை இனையவரைக் கண்டுமகிழ்ந்தார்
- 898 தாசரதி தந்தையரின் தாளிற் பணிந்துநல்ல
தம்பி பரதனுக்கு அருள்செய்யுமென்றார்

- 809 மனங்குளிர்ந்து ராஜா அந்த வரங்கொடுத்து
மைதலி மனமகிழத்தேருதல் சொல்லி
- 900 சூழ்ந்திருக்குந் தேவாளுடன் ராஜாவும்ப்போ
சொர்க்கலோகந் தன்னிற் சென்றார் கூணந்தனிலே.

பூராமர் புஷ்பகரதமேறி அயோத்திக்குச் செல்லும்போது
சீதைக்கு வந்தவழி அடையாளங்கள் கூறல்.

- 901 விபீஷணர் புஷ்பரதம் கொணர்ந்து நிறுத்த அதில்
வீரராமர் சீதையுடன் ஏறியேகொண்டார்
- 902 அன்புடைய விபீஷணரும் சேனையுடனே
தம்பி லக்ஷ்மணருடன் தானுமேறினார்
- 903 எழுபது வெள்ளஞ் சேனையுடன் சுக்ரீவராஜா
ஏற்றமான புஷ்பகவிமான மேறினார்
- 904 அரும்புதியருகினில் விமானமும்வர
அபிராமர் ஜானகிக்குப் பரிவுடனே
- 905 அதிபாவி ராவணனைக் கொன்றவிடமும்
அதிகாயன் கும்பகர்ணன் பட்டவிடமும்
- 906 இந்திரசித்துடன் வீரர்கள் பட்டவிடமும்
இங்குமங்கு காட்டிவந்தார் ரகுநாதரும்
- 907 தென்கடலின் வழியாக இலங்கையுள்வர
சேதுவிலையைக் காட்டிச் சீதைக்குரைப்பர்
- 908 சேதுவைத் தரிசித்த ஜனங்களுக்கெல்லாம்
ஜனனமரணமில்லை சத்தகதியுண்டு
- 909 சேதுவில் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டையும்கண்ணி
பூராமநாதரென்று பூஜையும்கண்ணி
- 910 அம்புதியைத்தாண்டி புஷ்பகரதம்வரவே
அபிராமர் சீதையுடன் அன்புடன் சொல்வர்
- 911 அஞ்சாதேனென்றுசொல்லிச் சகாயமுஞ்செய்த
அனுமாரை சக்கியஞ்செய்த மரத்தினடியும்
- 912 சுக்ரீவனைத் தோழமையாக் கொண்டவிடமும்
சூரனாவலியைத் துணித்தவிடமும்
- 913 பம்பாநதிவழியே உன்னைத்தேடிவரவே
கபந்தனுட வாய்கிழித்துக் கரையேற்றினேன்

- 914 சடாயுவைக்கண்டு சேதிக்கேட்டவிடமும்
சபரியின் ஆசிரமம் தரித்தவிடமும்
915 பதினாலாண்டுமிருந்த பஞ்சவடியும்
பாவியான மான்நடந்து பாழ்த்தவிடமும்
916 பாரா யிவையென்று காட்டிக்கொண்டுவரவே
பரத்துவாசர் ஆசிரமந்தன்னை நெருங்கி
917 லக்ஷுமண பாராயிந்த (ரிஷி) ஆசிரமந்தன்னை
நின்று இங்கே போகவேணும் நிச்சயமாக

ஸ்ரீராமர்வரவை ஹனுமார் பரதருக்குக் கூறல்

- 918 அந்தந்த வேளைதனக்கு உபகாரஞ்செய்யும்
அன்புடைய அநுமாரைக் கிட்ட அழைத்து
919 அடையாளமாகவேதான் ஆழிகொடுத்து
அயோத்திக்குத் தம்பியிடம் அனுப்பிவைத்தார்
920 வந்தார் வந்தார் ராமரென்ற வாக்கிய அம்ருதம்
வருவித்தார் குகன்பரதர் தாகந்தணிந்தார்
921 பதினாலுவருஷத்தின் சேதியுஞ்சொல்ல
பரதரும்கொளசலையும் ஆனந்தங்கொண்டார்
922 ராமர்வரவைக்கேட்டு பரதரப்போ (அயோத்தி)
நாடுநகரமெங்கும் சோடனை செய்தார்
923 தெருவெங்கும் நீர்தெளித்துத் தோரணங்கட்டி
தேவாலயங்கள் தோறும் அலங்கரித்தான்
924 நிலைத்தேர்கள் சோடித்து வாழையுங்கட்டி
நேர்த்தியாக வீதிஎங்கும் கோலங்களிட்டாள்
625 பரதருக்குச் சேதிசொல்லி அனுமார்வந்தவுடனே
பலவிதமாய்ப் புகழ்ந்துராமர் விருந்துமுண்டார்.

ஸ்ரீராமர் அயோத்திக்கு வருதல்.

- 926 அதிர்வெடிகள் போட அபிராமரும் வாரார்
அந்தணர்கள் நின்று வேதகோஷம் முழங்க
927 தேவதுந்துபிமுழங்கக் கட்டியம்போட
தேவரெல்லாம் ஜயஜய என்றுதுதிக்க
928 தாசரதி தான்வரவே பரதருங்கண்டு
தாயைக்கண்டகன்றதுபோல் தாளிற்பணிந்தார்

- 929 பரதசத்துருக்கனரை பரிவாக அணைத்து
அபிராமரும் பல ஆசிகள் சொன்னார்
- 930 தம்பிமார்கள் கிட்டநின்று சாமரம் போட
தாசரதி ராகவரும் வீதியில்வந்தார்
- 931 சிம்மம்போல் இராகரும் வீற்றுமிருக்க
சீதையும் மின்னல்கொடிபோல் கூட இருந்தாள்
- 932 மங்கள வாத்தியங்கள் முழுங்கவேராமர்
மாதா கௌசலையின்மனையில் வந்தார்
- 933 மைதலியும் ராகவரும் இளையகோவும்
மாதாக்கள் மூவர்களின் அடிபணிந்தாள்
- 934 அன்னையைப் பணிந்தவுடன் அபிராமரை
அன்புடைய கௌசலையும் மடியிலணைத்தாள்
- 935 மைதலி சிலம்புகொஞ்ச வந்துபணிய
மனமகிழ்ந்து கௌசலையும் தழுவியணைத்தாள்
- 936 அன்புடைய கௌசலையும் ஜானகிதன்னை
அணைத்து மடியில்வைத்து ஆறுதல்சொன்னாள்
- 837 அன்புடைய தங்கையரும் தாஸிமார்களும்
அபிராமர் ஜானகியைப் பணிந்து மகிழ்ந்தாள்
- 938 அபிராமர் ஜானகியின் சடைகள் பிரித்து
அப்யங்க ஸ்நானங்கள் பண்ணியே வைத்தாள்
- 939 (அம்மன்) தங்கவொளி மேனிதன்னில் பட்டுமுடுத்தி
ஆபரணங்களும் பூட்டினாள் அதிசோபிதமாக
- 940 முத்துமலை ரத்தனமலை கண்டத்திலின்ன
முழுமதிபோல் முகத்தில் முக்குத்தியின்ன
- 941 அதிகந்தரமான ஜானகியப்போ
அபிராமர் தன்னுடனே சபையில்வந்தாள்.

ஸ்ரீராமர் பட்டாபிஷேக வைபவம்.

- 942 பூர்வா பூர்வமாகவாழ்ந்த மாளிகைதன்னை
பொன்னால் அலங்கரித்து மாலையுங்கட்டி
- 943 ஸ்ரீராமருட அபிஷேக மண்டபந்தன்னை
சிங்காரமாகச் சோடித்தார் ஸ்ரீபரதரும்

- 944 அழகான நவரத்தினம் இழைத்தமாலே
அன்புடன் காணிக்கைவைத்தான் இந்திரனப்போ
- 945 சகலரிஷிகளுடன் தேவருஞ்சூழ
அழகாஸனமிருந்தார் அபிராமரும்
- 946 நாலுசமுத்திரம்போய் தீர்த்தங்கொணர்ந்து
நவரத்தினக்குடங்களில் அனுமார் வைத்தார்
- 947 வசிஷ்டமுனிவர்கையால் அபிஷேகஞ்செய்து
மைதலிக்கும் ராமருக்கும் பட்டமுங்கட்டி
- 948 நீலமேகமேனியராம் ரகுராமர்க்குப்பட்டம்
நிரந்தரமென்று சொல்லிச் சபையோர் வாழ்த்தினார்
- 949 மங்கள வாத்தியங் கடல்போல்முழங்க
மந்திரமுனி வசிஷ்டரும் ஆசிவமுங்க
- 950 அந்தரத்துத் தேவர்களும் புஷ்பஞ்சொரிய
அன்னையினடிபணிந்தார் அபிராமரும்
- 951 தசரதர் காணவில்லையே இந்தக்காஷியை என்று
தாயார் கௌஸலையும் அப்போ சண்கலங்கினாள்
- 952 ஆசிகள் மிகவுஞ்சொல்லி அன்னையுமப்போ
அபிராமரையணைத்து ஆனந்தங்கொண்டாள்
- 953 அபிராமருட அபிஷேகம் ஆனவுடனே
அனைவருக்கும் நல்ல போஜனமிட்டாள்
- 954 அனைவருக்கும் தாம்பூலங்கள் தானுங்கொடுத்து
அவரவர்க்குத்தக்க வெகுமானங்கள் செய்தார்
- 955 அங்கதன் சுக்கிரீவன் ஜாம்பவானுக்கும்
ஆடையுடன் ஆபரணம் நிரம்பக்கொடுத்தார்
- 956 அன்புடைய ஹனுமாரைக் கிட்ட அழைத்து
அடையாளமாய் முத்துமாலே சீதைகொடுத்தாள்
- 957 தென்னிலங்கை விபிஷணரைக் கிட்ட அழைத்து
பூரீரங்க நாதர் தன்னை ராமர் கொடுத்தார்
- 958 சந்தோஷமாய் எல்லோரையும் அனுப்பிவைத்து
தாசரதி தர்மத்துடன் ராஜஜியமாண்டார்
- 959 பூரீராமர் நால்வருக்கும் ஜயமங்களம்
ஜனகர் குமாரிகட்கும் சுபமங்களம்

- 960 அபிராமர் நால்வருக்கும் ஜயமங்களம்
அன்னைமார் மூவருக்கும் சுபமங்களம்
- 961 அஞ்சனை குமாரருக்கு ஜயமங்களம்
அயோத்திநகர் வாசிகட்கும் சுபமங்களம்
- 962 இன்பமாகப் பாடுவோர்க்கு ஜயமங்களம்
இராமமூர்த்தி பக்தாருக்குச் சுபமங்களம்

மங்களம்.

மங்களம் ஜயமங்களம் சீதாராமர்க்கு

மங்களம் சுபமங்களம்

- 1 தினரசுகராமர் தென்சமுத்திரம் வந்து
சேர்ந்துவானரூடன் சேதுவிலை கட்டி
ஞானவிபீஷணர்க்கு லங்காசாம்பிராஜ்யம் தந்து
ராவணதியர்களை வதைத்த ஸ்ரீராமா (மங்களம்)
- 2 சீதையைச் சிறை நீக்கி செந்தணல் குளிப்பித்து
தேவர்கள் தன்னுடனே தசரதரையுங் கண்டு
மாதவர்புகழுவே மணிபுஷ்பகத்தி லேறி
ஜானகியுடன் வந்த தசரதர் ராமா (மங்களம்)
- 3 மாருதிசகாயத்தால் மணிப்பரதரைக் காத்து
மாமுனியாசிரமம் சென்றுவிருந்து முண்டு
ஆறுதலடையவே அயோத்தியாபுரியி லுள்ளோர்
அன்னையரைப்பணிந்த அபிஷேக ராமா (மங்களம்)
- 4 தம்பிமார் மகிழ்ந்திட சபையோர் சந்தோஷிக்க
இன்பமாய்ப் பதினெட்டு வாத்தியங்கள் முழங்க
அன்புள்ள வசிஷ்டரும் அழகுபொன்முடி சூட்ட
பண்புடன் வீற்றிருந்த பட்டாபி ராமா (மங்களம்)
- 5 மங்கை சீதையுடனே மணியாசனத் திருந்து
இங்கிதமா யெல்லாவர்க்கும் விடை யளித்து
சங்கையில்லாமல் தம்பிமார்களுடனே கூடி
கண்களிக்கவேவாழ்ந்த கௌஸல்ய ராமா (மங்களம்)

சீதா லக்ஷ்மண பரதசத்ருக்ஷ ஹனுமத்ஸமேத

ஸ்ரீராமசந்திர பரப்பிரம்மணே நம:

ஓம் தத் ஸத்.

THE REVELATIONS OF THE RAMAYANA OR RAMA'S LIFE UNVEILED.

ஞானராமாயணக் கப்பல்.



மோக்ஷமென்னும் அயோத்தி தன்னில்	வாழும்
பிரம்மமென்னும் தசரதர்க்கு	—
ஞானசக்தி இச்சாசக்தி	கரியா
சக்தியென்ற மனைவியராம்	
ஞானசக்தி கேளஸலைக்கு	ஆத்மா
ராமரேன்னும் சுதன் பிறந்தார்	—
(அவ்) யக்தமென்னும் பரீலியத்தால்	ஆத்மா
ராமரவர் தன்னைமறந்தார்	

முருகு.

அக்கியான மயமான
தேகேந்திரியாதிகளுக்குக்
சிரவணமயமென்னும்வ
மனனமென்னும்விஸ்வா
வைராக்கியமென்னும்லக்ஷ்
பஞ்சபாதகமென்னும்

ஜீவன் தானாகி
கோனாகி
சிஷ்டரையடைந்து
மித்ரரைத்தொடர்ந்து
மணருடன் நடந்து
பர்வதங்கடந்து

ஆத்மராமபிரான்
விஞ்ஞான மென்கின்ற
ஆவரணமென்கின்ற
அடியோடு மழிந்துபோக
இச்சையென்னும் மாரீச
என்னெதிரில் வந்தால்சா
விபசாரமென்கின்ற
ஆசாரமென்கின்ற
ஏகாந்தமென்கின்ற
சாந்தமயமென்கின்ற
பொருமையென்கின்ற

என்னும்பரமேட்டி
பாணத்தைத்தீட்டி
தாடகையைமாட்டி
அவளைமாட்டி
னுக்குப்பயங்காட்டி
வாயென்று ஓட்டி
பாறையைமிதித்து
அகலிகையைத்துதித்து
மிதிலையைச்சேர்ந்து
ஜனகரைச்சார்ந்து
கார்டுமொடித்து

ஆனந்தமென்கின்ற
மதமென்ற பரசு
என்றும் மதமெழா

ஜானகி கைபிடித்து
ராமனையெதிர்த்து
மல் கர்வமழித்து

மோக்ஷபதமென்னும் அ
ஜீவன் தானல்ல
பிரம்மமென்னும் தச
கூடஸ்தமென்னும் அபி
கிரியைஎன்கின்ற கை
சலனமென்கின்ற

பிரம்மமென்கின்ற

மோக்ஷமென்கின்ற

வைராக்கியமென்கின்ற
ஆனந்தமென்கின்ற
சித்தமென்னும்சரயு
புத்தியென்கின்ற கு
விசேஷமென்னும் வ
தபமென்னும் சித்திர
அகங்காரமென்னும் வி
மனமென்னும் காகா
சங்கல்பமென்கின்ற
நிருவிகல்பமென்னும்
வீரமென்னும் அகஸ்திய
தீரமென்னும் அஸ்தி
காமமென்னும் சூர்ப்ப
ஆகாமைய கரதூஷ
இச்சையென்னும் அரக்கன்

ஆனந்தமெனும் சீதை

இராஜதமென்கின்ற
ஆனந்தமென்கின்ற
இன்பமென்கின்ற வை
துன்பமென்கின்ற இ
அசுபவாசனையென்னும்
எண்ணமெனும் அசோக

ஆத்மாவென்னும் பூநீ

இச்சையென்னும் மா
நிராசை யென்கின்ற
என்றைக்குந் தன்முன் வ

யோத்தியில்புகுந்து
என்பதைநினைத்து
ரதனுடன்கூட
வேகத்தைநாட
கேசியினுடைய
ஏவல்வந்தடைய

தசரதனைப்பிரிந்து

அயோத்தியைத்துறந்து

லக்ஷுமணனுடனே
வைதேகியுடனே
நதிதன்னைத்தாவி
கன்றன்னைமேவி
னத்தினிற்சென்று
கூடத்திலின்று
ராதனைக்கொன்று
சுரனையும்வென்று
கண்ணைக்கெடுத்து
கண்ணைக்கொடுத்து
முனிதன்னைக்கண்டு
ரம் பெற்றுக் கொண்டு
நகையைத் தண்டித்து
ணைக்கண்டித்து
மாரீசனாலே

யைப்பிரிந்ததாலே

இராவணனடுத்து
சீதையெடுத்து
தேகியையுருக்கும்
லங்கையிலிருக்கும்
ராக்ஷதர்மொய்க்க
வனத்தினில்வைக்க

ராமனும்கடுகி

ரீசனை முடுகி
பூமியிற் சாய்த்து
ராமலே மாய்த்து

ஆனந்த மென்கின்ற

மைதலி பால்வந்து

இல்லாமலே யாத்மா
வைராக்கியமென்னும் லக்ஷு

விசேஷமென்கின்ற
சிந்தனையென்னும் க

சந்தோஷமென்கின்ற
நிதித்தியாசனமென்னும்

ராமனும் நொந்து
மணனுடனயர்ந்து

கானகத்திலைந்து
வந்தனையும் கொன்று

சபரிபாற்சென்று
ஹதுமானைக்கூடி

ஆனந்த மென்கின்ற

சீதையைப் பாடி

ஜனனமென்னுஞ் சப்த
பயமென்னும் வாலிமேல

அபயமென்றுவந்த சுக்

சுபவாசனை யென்னும்

நிதித்தியாசனமென்னும்

மோஹமென்கின்றதோர்

லோபமென்கின்ற இ

அசுபவாசனை யென்னும்

தருக்களைக்கொய்து

ம்பொன்றை எய்து

ரீவனைக்காத்து

குரங்குகளைச்சேர்த்து

அநுமானைத்துண்டி

சமுத்திரத்தைத்தாண்டி

லங்கணியைத்தொலைத்து

ராக்ஷதரைக்கலைத்து

ஆனந்த மென்கின்ற

சீதையைக்கண்டு

உல்லாசமென்னும் அனு

எண்ணமெனும் அசோக

அஞ்ஞானமென்னும் சம்பு

சந்தேகமென்கின்ற

விபரீதமெனு மிந்திர

மயக்க மென்கின்ற

இராஜதமென்னும் இ

மௌனமென்கிற அக்

துன்பமென்கின்ற இ

மோஹமென்றதோர்

கிடமென்னும் ஒப்பிலா

சாத்தீகமென்னும் வி

தாமதமென்னுங் சும்ப

இராஜதமென்னும் இ

விபரீதமெனு மிந்திர

மயக்கமென்கின்ற

வைராக்கியமெனும் லக்ஷு

பூதிமேற்கொண்டு

வனத்தையுமிழித்து

மாலியைக்கழித்து

அக்ஷயனைக்கழித்து

சித்தனைப்பழித்து

பாசத்தை எதிர்த்து

ராவணனை யெதிர்த்து

கினியைப் பெருக்கி

லங்கையைக்கருக்கி

வாரியைக்கிட்டி

அணையினைக் கட்டி

பீஷணனைக் கிட்டி

கர்ணனையும் வெட்டி

ராவணனையதட்டி

சித்தனை முட்டி

பாசத்தால் மயங்கி

மணனுடன் தயங்கி

நிதித்தியாசனமெனும்
 நிஷ்டையென்னும் சஞ்
 வைராக்கியமென்கின்ற
 விபூ தமெனு மிந்திர
 சஞ்சிதம் என்கின்ற
 தீரமென்னும் மோஹ
 அசுபவானை யென்னும்
 சுபவானை யென்னும்
 ஆத்மாவென்கின்ற ஸ்ரீ
 கம்பீரமென்கின்ற
 இராஜதமென்னும் இ
 ஞானமென்கின்ற ஒரு
 நானென்னும் ஆணவ
 தசேந்திரியமென்னும் தச

ஆனந்தமென்கின்ற

மௌனாக்கினி தன்னில்
 பிரம்மமயமென்ற
 ஆனந்தமென்கின்ற
 மோக்ஷமென்கின்ற
 ஜீவத்வமறவென்னும்
 பிரம்மமயமென்கின்ற
 மோக்ஷமென்கின்ற
 தேசுள்ள பூர்ணசந்தி
 செழிப்பாய் விளங்கினான்
 மாசில்லாதீரன்
 வண்மைமிகுசூரன்

அனுமார்களுக்க
 சீவியையளிக்க
 லக்ஷுமணர் களிக்க
 சித்தனைச் சிதைக்க
 மூலபலமெதிர்க்க
 ஞஸ்திரம் வதைக்க
 ராக்ஷதர் முடுக்க
 வானரங்கள் கெடுக்க

ராமன் கடுத்து

கோதண்ட மெடுத்து
 ராவணனையடுத்து
 பாணத்தைத்தொடுத்து
 கவசத்தையுடைத்து
 மஸ்தகமுடைத்து

சீதையைக்கண்டு

குளியென்று விண்டு
 தசரதனைநாடி
 சீதையைக்கூடி
 அயோத்தியினில் புகுந்து
 மகுடம்புனைந்து
 தசரதன் தானாகி
 அயோத்திக்குக்கோனாகி
 ரோதயம் போல
 தருமநெறியாலே
 தேசுள்ளவீரன்
 வாழும்ரகுவீரன்

மாக்ஷி, மையபேக்ஷி, க்க, க்கடாக்ஷி சர்வ, சாக்ஷியென்று
 வந்திக்கவு கந்திச்சையை
 முந்தித்தரு வன்றற்பரன்
 ஏலேலோ....ஏலேலோ தத்தய்யா
 ஏலேலோ....ஸ்ரீராமஜெயம்

விளம்பரம்.

R. S. சுபலக்ஷ்மி அம்மாள்

பிரசுரிக்கப்பட்ட புஸ்தகங்கள்.

1	வால்மீகி ராமாயணப் பாட்டும் ஞான ராமாயணக் கப்பலும்		0	5	0
2	குசலவ வாக்கியம்		0	5	0
3	அனந்தங்காடு		0	2	6
4	ஸ்ரீ பார்வதி அம்மன் சோபனம்		0	5	0
5	வேதாந்தப் பாட்டுகளும் தினஸரி ஸ்தோத்திரங்களும்	0	4	6	
6	ஜீவ நாடகம் முதலிய சில அத்தைவதப் பாட்டுகளும் பஞ்சீகரண மகா வாக்கியமும்		0	4	6
7	பஞ்சீகரண கட்டம்	...	0	0	6
8	சாவித்திரி பாடம்		0	2	0
9	ஸ்ரீ லலிதாம்பாள் சோபனமும் தேவிபாடமும்	...	0	5	0
10	ஐந்து கும்மிகள்		0	3	0
11	குறவஞ்சி அகண்ட வெளிக்குறம் வேதாந்தக் குறம் தர்மாம்பாள் குறம்		0	3	0
12	ஸ்ரீ மகாபாரத வாக்கியம்: விராட, உத்தியோக பாவங்கள்	...	0	10	0
13	ஸ்ரீபகவத்கீதை: நாகரத்திலும் கிரந்தத்திலும் மூலமும், தமிழில் பதவுரை தாத்பரிய சங்கிரகத்துடன்.		2	4	0
14	கலைஞானி தாயுமானார் - மூன்று பாடல்களின் விரிவுரை		0	8	0

கிடைக்குமிடங்கள்:—

R. S. S. அம்மாள்,

‘BRINDABAN,’ No. 33, Edward Eliot Road,
Mylapore, MADRAS.

R. சுப்ரமணிய வாத்யார்,

Book-seller, கல்பாத்தி, பாலக்காடு.

பி. டி. பாணி அண்டு கோ,

1/15, வெங்கடாசல செட்டித்தேரு, திருவல்லிக்கேணி.